

ระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ

EXPERT SYSTEM FOR ASSIGNING PARKING SPACE

นายนิติกรานต์ จันทร์อินทร์ รหัส 45360229
นายวสกร ภักดีสาร รหัส 45360393
นายอภิชาติ เงินอินตัช รหัส 45360583

15080447 e.2

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์	
วันที่รับ.....	13 พ.ย. 2549,
เลขทะเบียน.....	4900121
เลขเรียกหนังสือ.....	ปก..
มหาวิทยาลัยเรศวร	
ผู้ใช้ 2549	

ปริญญา妮พนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร

ปีการศึกษา 2548

ใบรับรองโครงงานวิศวกรรม

หัวข้อโครงงาน

ระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ

ผู้ดำเนินโครงงาน

นายนิติกานต์ จันทร์อินทร์ รหัส 45360229

นายวสกร ภักดีสาร รหัส 45360393

นายอภิชาติ เงินอินตี๊ รหัส 45360583

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา

สาขาวิชา

วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

ภาควิชา

วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

ปีการศึกษา

2548

คณบดีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อนุมัติให้โครงงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณบดีกรรมการสอน โครงงานวิศวกรรม

ประธานกรรมการ

(ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา)

กรรมการ

(ดร.สมยศ เกียรติวนิชวิไล)

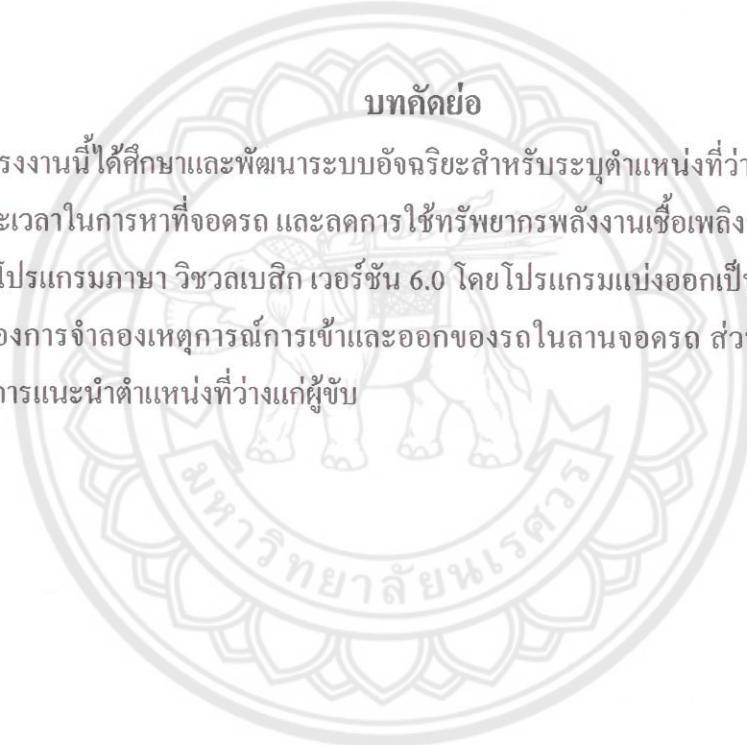
.....กรรมการ

(อาจารย์พนัส นัดฤทธิ์)

หัวข้อโครงการ	ระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายนิติกานต์	จันทร์อินทร์	รหัส 45360229
	นายวสกร	ภักดีสาร	รหัส 45360393
	นายอภิชาติ	เงินอินตีะ	รหัส 45360583
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สุรเชษฐ์	กานต์ประชา	
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2548		

บทคัดย่อ

โครงการนี้ได้ศึกษาและพัฒนาระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ เพื่อช่วยลดระยะเวลาในการหาที่จอดรถ และลดการใช้ทรัพยากรถลังงานเชื้อเพลิงลง ในโครงการนี้ได้พัฒนาด้วยโปรแกรมภาษา วิชวัฒน์สิก เวอร์ชัน 6.0 โดยโปรแกรมแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก เป็นส่วนของการจำลองเหตุการณ์การเข้าและออกของรถในลานจอดรถ ส่วนที่สองคือส่วนของระบบที่ทำการแนะนำตำแหน่งที่ว่างแก่ผู้ขับ

Project title	Expert system for assigning parking space		
Name	Mr. Nitikan Chanin	ID. 45360229	
	Mr. Wasakon Pakdeesan	ID. 45360393	
	Mr. Aphichat Ngerninta	ID. 45360583	
Project advisor	Dr. Surachet Kanprachar		
Major	Computer Engineering		
Department	Electrical and Computer Engineering		
Academic year	2005		

Abstract

The project has been studied and developed for Expert System to identify car parking space. It can help decreasing the time for searching the parking space and consequently the energy to be used will be reduced. In this project, Microsoft Visual Basic 6.0 is adapted as a tool to help in terms of software programming. The program is divided into 2 parts; That is, simulating the incoming and out-going car for the car park and assigning the appropriate parking space to the incoming car.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการบันทึกไม่อาจสำเร็จลงได้ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ และการให้คำแนะนำ
ปรึกษาจาก ท่านอาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา ขอขอบคุณมากครับ

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร ที่ได้สั่งสอนและให้ความรู้แก่เรา ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานนี้ได้
อย่างมากmany

และที่สุดคือพากเราเอง ต้องขอบคุณซึ่งกันและกันที่เป็นเพื่อนร่วมงานที่ดี งานทำให้
โครงการนี้สำเร็จลงได้

นายนิติกานต์ จันทร์อินทร์
นายนภัสกร ภักดีสาร
นายอภิชาติ เงินอินตีะ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	خ
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญรูป	ช

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
1.5 แผนการดำเนินงาน	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.7 งบประมาณที่ใช้	4

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

2.1 การพัฒนาแอ��เพล็กซ์บนสมาร์ทโฟน	5
2.1.1 การพัฒนาแอ��เพล็กซ์ด้วย Visual Basic	5
2.1.2 จุดเด่นของ Visual Basic	6
2.1.3 รูปแบบการพัฒนาแอ��เพล็กซ์กับ Visual Basic	8
2.2 ในโครง 프로그램เซอร์คืออะไร	9
2.2.1 โครงสร้างภายในของในโครง 프로그램เซอร์	10
2.2.2 การอินเตอร์รัฟท์	11
2.2.3 อุปกรณ์ที่ช่วยในการทำงานของในโครง 프로그램เซอร์	15

บทที่ 3 การพัฒนาระบบอัจฉริยะสำหรับระบบดำเนินการจอดรถ

3.1 ออกแบบฐานข้อมูลตัวอย่าง และสร้างฐานข้อมูล	19
3.1.1 ออกแบบฐานข้อมูลตัวอย่าง	19

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.1.2 สร้างฐานข้อมูลของลานจอดรถ	20
3.2 พัฒนาโปรแกรมจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถและระบบช่วยตัดสินใจ ในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ ด้วยวิชาลีบรารี 6	21
3.2.1 ออกแบบ แบบฟอร์มของโปรแกรม	21
3.2.2 เขียนโปรแกรมจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถและระบบช่วย ตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ	23
3.2.3 คำอธิบายโปรแกรมในส่วนที่สำคัญ	23
3.3 การพัฒนาในส่วนของการแสดงผลด้วยแพงวงจร LED	25
3.3.1 การออกแบบแพงวงจร ที่ใช้ในการแสดงผล	25
3.3.2 โปรแกรม Assembly ที่สำคัญในการควบคุมการทำงานของไมโครคอน โทรลดเรอร์	27
บทที่ 4 ผลการทดลอง	28
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	36
5.1 สรุปผลการทดลอง	36
5.2 ปัญหาในการทดลอง	36
5.3 ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	39
ประวัติผู้เขียนโครงการ	65

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินงาน	3

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ภาพแสดงโปรแกรม วิชวabeniseik 6	6
2.2 ภาพแสดงการเขียนโปรแกรมใน วิชวabeniseik 6	7
2.3 ภาพแสดงการใช้ ActiveX Control ใน วิชวabeniseik 6	8
2.4 ภาพแสดงโครงสร้างภายในของไมโครprocessor	10
2.5 ภาพแสดงอุปกรณ์ ไดโอด	15
2.6 ภาพแสดงการทำงานของ ไดโอด	15
2.7 ภาพแสดงการทำงานของ ไดโอด ภาพที่สอง	16
2.8 ภาพแสดงการทำงานของ ไดโอด ภาพที่สาม	17
3.1 ภาพคานจอครตที่ออกแบบขึ้น	19
3.2 ภาพแสดงฐานข้อมูลที่ออกแบบขึ้น	20
3.3 ภาพแสดงตัวอย่างฐานข้อมูลในฐานข้อมูลที่สร้างขึ้น	21
3.4 ภาพแสดงแบบฟอร์มของโปรแกรม	21
3.5 ส่วนแสดงผลของโปรแกรม	22
3.6 ส่วนของการจำลองเหตุการณ์การเข้าออกครตในลานจอครต	22
3.7 ภาพแพงวงจร LED	25
3.8 ภาพไมโครคอนโทรลเลอร์ CP-S8252 V1.0	26
3.9 แพงวงจรที่ใช้ในการขับ LED	26
4.1 ภาพแสดงโปรแกรมที่พัฒนาเสร็จจนจากคอมพิวเตอร์	28
4.2 ภาพแสดงทางแพงวงจร LED ที่ได้ทำขึ้น	29
4.3 ภาพแสดงโปรแกรมที่พัฒนาเสร็จภาพที่สอง	30
4.4 ภาพแสดงทางแพงวงจรLED ภาพที่สอง	30
4.5 ภาพแสดงโปรแกรมขณะมีรถเข้า	31
4.6 ภาพแสดงทางแพงวงจรLED ขณะมีรถเข้า	31
4.7 ภาพแสดงโปรแกรมขณะทำการจำลองเหตุการณ์	32
4.8 ภาพแสดงทางแพงวงจรLED ขณะทำการจำลองเหตุการณ์	32
4.9 ภาพแสดงโปรแกรมขณะทำการจำลองเหตุการณ์ภาพที่สอง	33
4.10 ภาพแสดงทางแพงวงจรLED ขณะทำการจำลองเหตุการณ์ภาพที่สอง	33
4.11 ภาพแสดงโปรแกรมหลังจากทำการจำลองเหตุการณ์	34
4.10 ภาพแสดงทางแพงวงจรLEDหลังจากทำการจำลองเหตุการณ์	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันในการจอดรถในอาคารใหญ่ๆ หรือในห้างสรรพสินค้าที่ไม่มีลานจอดรถกลางแจ้ง แต่มีที่จอดรถอยู่ภายนอกในตัวอาคารแทนมักจะพบปัญหาในการหาที่จอดรถ เนื่องจากไม่ทราบว่ามีที่จอดที่ใดว่างบ้าง โดยทั่วไปแล้วผู้ใช้บริการมีวิธีการในการหาที่จอดรถ คือ ผู้ไปใช้บริการต้องขับรถเพื่อหาที่จอดเองจนกว่าจะพบที่จอดที่ว่าง และเป็นตำแหน่งที่พอใช้ ซึ่งในกรณีที่ชั้นที่เพิ่งขับผ่านมาว่าง แต่ชั้นที่กำลังขับขึ้นไปด็อกไม่ว่าง ทำให้ต้องขับกลับลงมาอีกชั้นที่ผ่านมาอีก ซึ่งอาจจะมีรถคันอื่นเข้ามาจอดก่อน เป็นเหตุให้สูญเสียเวลาในการขับหาที่จอดใหม่ และสิ้นเปลืองทรัพยากรถลังงานเชื้อเพลิงเป็นอย่างยิ่ง

จะเห็นได้ว่าในการจอดรถแต่ละครั้งสิ้นเปลืองเวลา หากผู้ขับหาที่จอดรถที่ว่างที่อยู่ใกล้ที่สุดไม่ได้ และยังส่งผลถึงการใช้ทรัพยากรถลังงานเชื้อเพลิงที่มากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงปรับราคาสูงขึ้นอยู่ทุกขณะ การประยุกต์ใช้เชื้อเพลิงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจมองข้าม

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวปัญหาจึงได้ทำการศึกษาและพัฒนา ระบบจัดจราจรสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ (Expert system for assigning parking space) เพื่อช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อพัฒนาระบบจัดจราจรสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ ที่ช่วยลดระยะเวลาในการหาที่จอดรถของผู้ขับและช่วยลดความสิ้นเปลืองทรัพยากรถลังงานเชื้อเพลิง

1.2.2 ศึกษาการสร้าง และพัฒนาโปรแกรม ด้วย วิชาลูเบลิก 6

1.2.3 พัฒนาทักษะในการออกแบบระบบและการเขียนโปรแกรม

1.2.4 ศึกษาการติดต่อสื่อสารระหว่าง คอมพิวเตอร์ และในโครงการ โอลเดอร์

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 วิเคราะห์และออกแบบระบบเพื่อช่วยตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ

1.3.2 พัฒนาโปรแกรม จากระบบที่ออกแบบขึ้น

1.3.3 พัฒนาโปรแกรม จำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถ

1.3.4 แสดงผลที่ได้จาก Application ผ่านทางจอแสดงผล LED

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- 1.4.1 ศึกษาเหตุการณ์ต่างๆ ในการเข้าจอดในลานจอดรถของผู้ใช้บ
- 1.4.2 ค้นคว้าและศึกษาโปรแกรมที่จะนำมาออกแบบการจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลาน จอดรถ
- 1.4.3 พัฒนาโปรแกรม เพื่อจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถ
- 1.4.4 วิเคราะห์และออกแบบระบบเพื่อช่วยตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ใช้บ
- 1.4.5 พัฒนาโปรแกรม จากระบบที่ออกแบบขึ้น
- 1.4.6 ศึกษาระบบที่ต้องการ เช่น คอมพิวเตอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ ทางซีเรียลพอร์ท
- 1.4.7 เขียนโปรแกรมติดต่อระหว่าง คอมพิวเตอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อแสดงผลของโปรแกรมอุปกรณ์ LED
- 1.4.8 ออกแบบ และสร้างแพลทฟอร์ม LED เพื่อใช้ในการแสดงผล
- 1.4.9 ทดสอบการทำงาน และแก้ไขข้อผิดพลาด
- 1.4.10 สรุปผลการทดลองและจัดทำรูปเล่ม โครงการ

1.5 แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม	ปี 2547		ปี 2548									
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
1. ศึกษาเหตุการณ์ต่างๆ ใน การเข้าออกครุฑของผู้ขับ	↔											
2. ค้นคว้าและศึกษาโปรแกรม ที่จะนำมาออกแบบการจำลอง เหตุการณ์การเข้าออกครุฑ		↔										
3. พัฒนาโปรแกรม เพื่อจำลอง เหตุการณ์การเข้าออกครุฑใน ลานจนครุฑ			↔									
4. วิเคราะห์และออกแบบ ระบบเพื่อช่วยตัดสินใจในการ หาที่จอดรถแก่ผู้ขับ				↔								
5. พัฒนาโปรแกรม จากระบบ ที่ออกแบบขึ้น					↔							
6. ศึกษาการเชื่อมต่อระหว่าง คอมพิวเตอร์ และ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ทาง ซีเรียลพอร์ต						↔						
7. เขียนโปรแกรมติดต่อ ระหว่าง คอมพิวเตอร์ และ ไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อ แสดงผลออกทางแพง LED							↔					
8. ออกแบบ และสร้าง แพงวงจร LED เพื่อใช้ในการ แสดงผล								↔				
9. ทดสอบการทำงาน และ แก้ไขข้อผิดพลาด									↔			
10. สรุปผลการทดลองและ จัดทำรูปเล่มโครงการ										↔		

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 โปรแกรม ที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยในการตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับได้
- 1.6.2 สามารถแสดงผลของโปรแกรม ผ่านทางแผงวงจร LED ได้
- 1.6.3 เข้าใจการพัฒนาโปรแกรม ด้วย วิชาลับเบสิก 6
- 1.6.7 เข้าใจการเชื่อมต่อ ระหว่างคอมพิวเตอร์ และ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ผ่านทางซีเรียลพอร์ต และการออกแบบวงจรอิเลคทรอนิกส์

1.7 งบประมาณที่ใช้

- 1.7.1 ค่าจัดทำรายงาน
 - 1.7.2 ค่าหมึกพิมพ์
 - 1.7.3 ค่าแผ่นซีดี
- รวมเป็นเงิน 3,000 บาท(สามพันบาทถ้วน)

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

การที่จะสร้าง ระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ (Expert system for assigning parking space) นั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ในด้าน การพัฒนาแอพพลิเคชันด้วย Visual Basic เป็นอย่างดี เหตุผลที่ใช้ Visual Basic ก็เนื่องมาจาก Visual Basic สามารถสร้างแอพพลิเคชันบน Windows ได้อย่างรวดเร็ว และยังต้องใช้ความรู้ด้าน ไมโคร โปรเซสเซอร์เพื่อที่จะสามารถควบคุมดวงวงจร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 การพัฒนาแอพพลิเคชันสมัยใหม่ [1]

แต่ก่อนนั้นการสร้างแอพพลิเคชัน (Application) ด้วยการเขียนโปรแกรม โดยในอดีตนั้น นักเขียนโปรแกรม หรือโปรแกรมเมอร์ต่างต้องผ่านความยุ่งยากซับซ้อนของการเขียนโปรแกรมมา ด้วยกันทุกคน ทำให้มองกันว่าการเขียนโปรแกรมเป็นเรื่องที่ซับซ้อน

การใช้งาน Windows นั้นเป็นเรื่องที่แสนจะง่าย แต่การสร้างแอพพลิเคชันให้ทำงานกับ Windows นั้นกลับทำได้ยาก แต่เดินนั้นผู้ที่จะสร้างแอพพลิเคชันในการทำงานบน Windows จำเป็นต้องรู้การทำงานภายใน Windows เป็นอย่างดีเพื่อที่จะเขียนโปรแกรมได้อย่างถูกต้อง

2.1.1 การพัฒนาแอพพลิเคชันด้วย Visual Basic

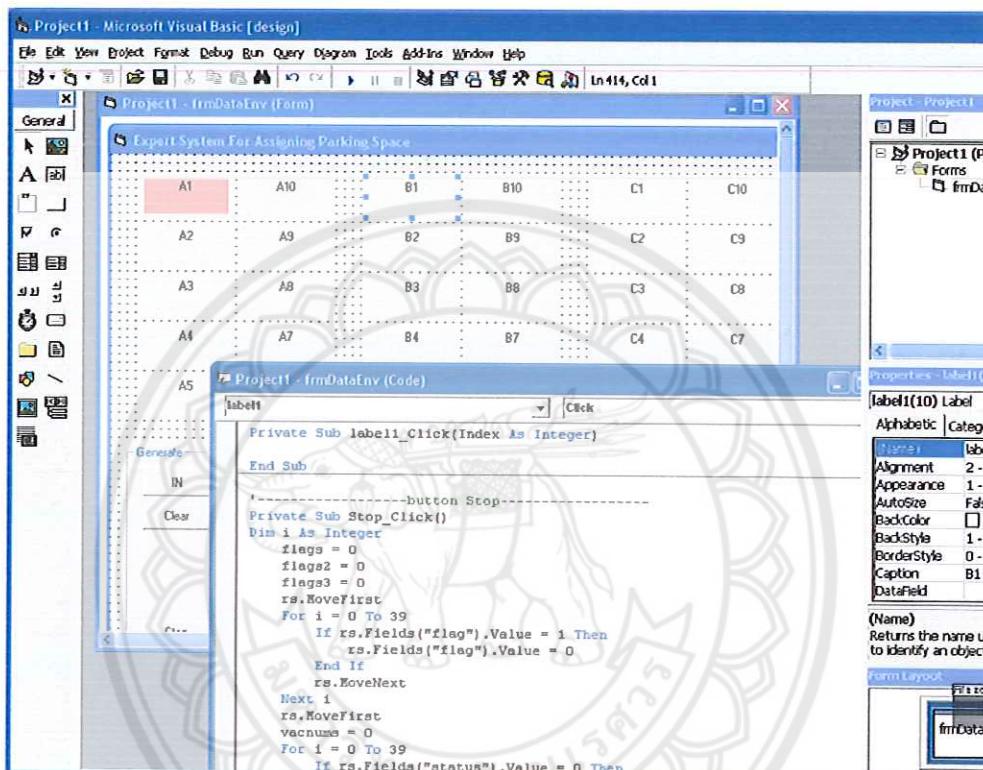
ภาษาในการเขียน โปรแกรมถูกสร้างขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันแต่ละภาษา มีจุดเด่นที่ต่างกันออกไป จึงเหมาะสมกับงานคนละประเภท เช่น ภาษา C เป็นภาษาที่นักเขียนโปรแกรมทั่วโลกนิยมกันมาก เพราะมีความยืดหยุ่นสูง ทำงานได้เร็ว แต่โปรแกรมเมอร์ที่เขียนโปรแกรมเกี่ยวกับฐานข้อมูลดันไม่นิยมใช้ สักจะใช้ภาษา Basic ใน Visual Basic ไม่ได้

เพื่อที่เป็นทางเลือกในการสร้างแอพพลิเคชันที่หลากหลายบน Windows ทำได้อย่างรวดเร็ว ในโทรศัพท์ได้แนะนำ Visual Studio ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำหรับสร้างแอพพลิเคชัน Windows ที่มีเครื่องมือให้โปรแกรมเมอร์ได้เลือกใช้งาน

2.1.2 จุดเด่นของ Visual Basic

2.1.2.1 สามารถสร้างแอพพลิเคชันได้อย่างรวดเร็ว

Visual Basic ได้รับการวางแผนตัวให้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สร้างแอพพลิเคชันได้อย่างรวดเร็วและง่ายเพื่อที่จะได้ลดเวลาในการสร้างแอพพลิเคชันลงซึ่งเรียกว่า Rapid Application Development หรือ RAD ดังรูปที่ 2.1

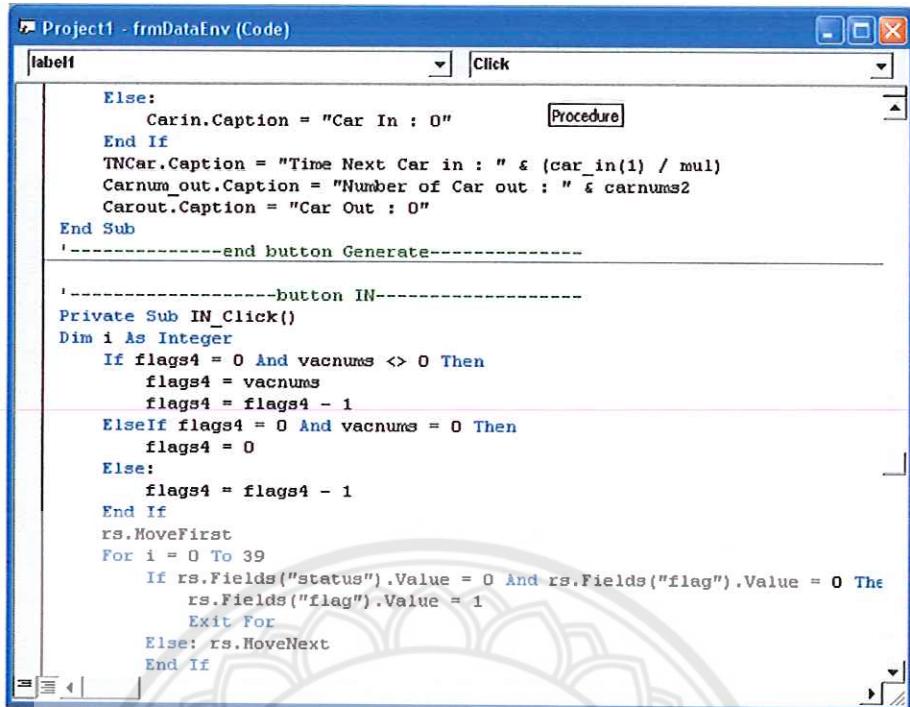

รูปที่ 2.1 ภาพแสดงโปรแกรม วิชาลูเบสิก 6

ทั้งนี้เพราระมีการขัดจกานที่โปรแกรมเมอร์ต้องทำซ้ำๆ ออกไปขัดสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับการควบคุม Hardware การจัดการภายในของ windows ออกไปเหลือเฉพาะที่ต้องโฟกัสเกี่ยวกับปัญหาของงานจริงๆ แล้วเขียนโปรแกรมจัดการปัญหานั้น และส่วนอื่นๆ ให้ Visual Basic จัดการ

2.1.2.2 ภาษาเขียนโปรแกรมที่ง่ายต่อการเริ่มเรียนรู้

ถ้ามีโอกาสที่จะเขียนโปรแกรมด้วย Visual Basic และจะเห็นว่า ภาษา Basic นั้นอ่านง่าย เพราะใกล้เคียงกับภาษาที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายกว่า ภาษาอื่นๆ ทำให้ผู้ที่เริ่มเขียนโปรแกรมทำความเข้าใจได้ง่ายกว่าการเขียนโปรแกรมด้วยภาษาอื่น


```

Project1 - frmDataEnv (Code)
label1 Click
Else:
    Carin.Caption = "Car In : 0"
End If
TNCar.Caption = "Time Next Car in : " & {car_in(1)} / mul
Carnum_out.Caption = "Number of Car out : " & carnum2
Carout.Caption = "Car Out : 0"
End Sub
'-----end button Generate-----

'-----button IN-----
Private Sub IN_Click()
Dim i As Integer
If flags4 = 0 And vacnums <> 0 Then
    flags4 = vacnums
    flags4 = flags4 - 1
ElseIf flags4 = 0 And vacnums = 0 Then
    flags4 = 0
Else:
    flags4 = flags4 - 1
End If
rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        rs.Fields("flag").Value = 1
        Exit For
    Else: rs.MoveNext
    End If
End Sub

```

รูปที่ 2.2 ภาพแสดงการเขียนโปรแกรมใน วิชาลับเบสิก 6

จากรูปที่ 2.2 เป็นการแสดงการเขียนโปรแกรมโดยใช้ Visual Basic เมื่อว่า บรรดานักเขียนโปรแกรมหลาย ๆ คนจะว่าภาษา Basic ใน Visual Basic นั้นมีโครงสร้างไม่ค่อยดีนัก เมื่อเทียบกับภาษาปาส卡ล หรือ ภาษาจาวา แต่ต้องไม่ถือว่าภาษา Basic ใช้เวลาในการเรียนรู้ที่เร็ว กว่า

2.1.2.3 รวมเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเขียนโปรแกรม

นอกจากง่ายต่อการเรียนรู้แล้ว Visual Basic ยังมีเครื่องมือที่ช่วยในการเขียนโปรแกรมเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยากอีกด้วย ไม่ต้องจำคำสั่งที่ซับซ้อน แต่สามารถตรวจสอบได้ว่าโปรแกรมที่เขียนนั้นถูกต้องหรือไม่ มีการแยกและส่วนของโปรแกรมอย่างเป็นระเบียบทาให้งานของโปรแกรมเมอร์ลดลงไปได้มาก

นอกจากจะมีเครื่องมือที่ช่วยในการเขียนโปรแกรมแล้ว ยังมีเครื่องมือที่ทดสอบแก้ไขโปรแกรม (Debugger) ที่เขียนขึ้นมาว่าทำงานได้อย่างถูกต้องหรือไม่ มีรับขอความช่วยเหลือ (Online Help) ไว้อ้างอิง และข้อความช่วยเหลือในจุดที่เราสงสัย

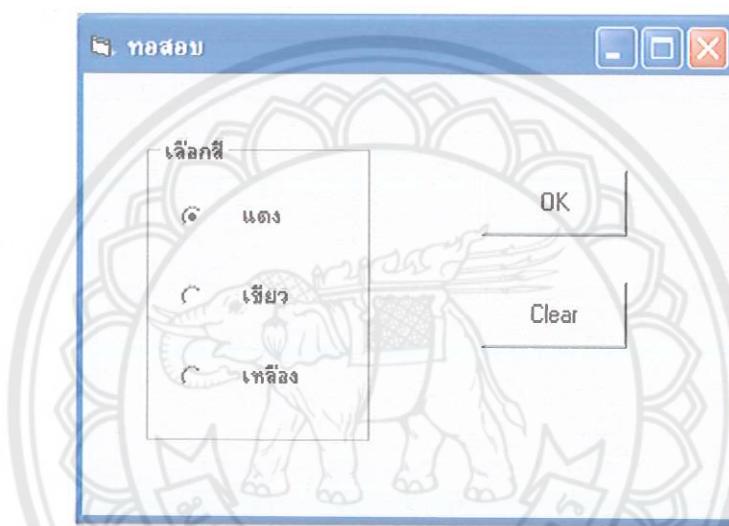
เครื่องมือทั้งหมดที่กล่าวมาถูกจัดรวมไว้ในสภาพแวดล้อมการทำงาน เดียวกัน (Integrated Development Environment) ทำให้เรียกใช้งานได้สะดวกตั้งแต่เริ่มเขียนโปรแกรม ทดสอบโปรแกรม แก้ไข สร้างชุดติดตั้ง รวมทั้งระบบขอความช่วยเหลือ ซึ่งเราสามารถเพิ่มเติมเครื่องมือชนิดใหม่เข้าไปได้เรื่อยๆ หรือติดตั้งเครื่องมือที่ไม่จำเป็นต่อการใช้งานออกไปเพื่อที่ประยุกต์พื้นที่ของฮาร์ดดิสก์

2.1.3 รูปแบบการพัฒนาแอพพลิเคชันกับ Visual Basic [1]

เมื่อเรามองเห็นว่า Visual Basic จะช่วยให้เราสร้างแอพพลิเคชันบน windows ได้ง่าย และรวดเร็วแล้วเราลองมาสำรวจดูว่าแอพพลิเคชันที่สามารถใช้ Visual Basic สร้างขึ้นมา มีรูปแบบใดบ้าง

2.1.3.1 พัฒนาแอพพลิเคชันแบบ ActiveX Control

การเขียนโปรแกรมที่รับค่าข้อมูลจากผู้ใช้แต่เดิมเราต้องมาเขียนโปรแกรม ภาคหน้าจอเอง เขียนโปรแกรมภาคปุ่ม และซ่องรับข้อความ รวมทั้งเขียนโปรแกรมเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลจากผู้ใช้งาน โดยซ่องรับ ข้อมูล ปุ่มต่างๆ จะใช้ ActiveX Control จัดการ

รูปที่ 2.3 ภาพแสดงการใช้ ActiveX Control ใน วิชาคอมพิวเตอร์ 6

ดังตัวอย่างโปรแกรมในรูปที่ 2.3 เมื่อเราเลือกสีแล้วกดปุ่ม OK พื้นหลังก็จะเปลี่ยนสีไปตามที่เราได้เลือกไว้ จะเห็นได้ว่าก่อนจากการตัดความซับซ้อนแล้วการที่เราใช้ ActiveX Control ในการเขียนโปรแกรมช่วยให้โปรแกรมที่เราเขียนกับโปรแกรมที่คนอื่นเขียนนั้น ตั้งอยู่บนมาตรฐานเดียวกันทำให้การนำร่องรักษาเป็นไปได้ง่าย เพราะครรา กีเข้าใจมาตรฐานของ ActiveX Control นี้ทำให้ไม่ต้องกังวลใจว่า โปรแกรมที่เขียนนั้นจะมีเฉพาะเราคนเดียวที่เข้าใจ

2.1.3.2 สร้างแอพพลิเคชันที่ใช้งานกับฐานข้อมูล

Visual Basic ได้ช่วยให้การสร้างแอพพลิเคชันกับฐานข้อมูลเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย เพราะมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเขียนโปรแกรมเพื่อที่ใช้งานในการจัดการข้อมูล ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นฐานข้อมูลแบบไหนทั้ง ฐานข้อมูลส่วนบุคคล ฐานข้อมูลผ่านเครือข่าย หรือ ฐานข้อมูลผ่านอินเตอร์เน็ต จากความสามารถที่หลากหลายของ Visual Basic นี้จึงทำให้เป็นตัวเลือกอันดับต้นๆ ของการสร้างแอพพลิเคชันที่เกี่ยวกับฐานข้อมูล

2.2 ไมโครโปรเซสเซอร์คืออะไร [2]

หน่วยประมวลผลกลางของคอมพิวเตอร์ (Central Processing Unit: CPU) จะถูกสร้างเป็นไอซี แบบ LSI ซึ่งสามารถคำนวณได้ภายในตัวเดียว ทำให้การควบคุมของโปรแกรม ซึ่งเราสามารถเรียกระบบไมโครโปรเซสเซอร์ได้อีกอย่างว่าหน่วยประมวลผลข้อมูล (Data Processing Unit) ดังนั้นหากจะสร้างระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมีไอซีของไมโครโปรเซสเซอร์ ตัวไมโครโปรเซสเซอร์บางรุ่นนี้ หน่วยความจำประกอบอยู่ภายในตัวของมันเอง และบางรุ่นอาจจะมีระบบอินพุตและเอาต์พุตอยู่ในตัวเอง เรียกว่าไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller)

สำหรับคอมพิวเตอร์ที่เราใช้งานกันทั่วไป เช่น Personal Computer จะมีไมโครโปรเซสเซอร์ประกอบอยู่หลายรุ่น ซึ่งเป็นตัวที่บอกประสิทธิภาพของเครื่องด้วย เช่น 8088 80286 80386 80486 เป็นต้น หากมองไมโครโปรเซสเซอร์ย่ำๆ เราอาจมองเป็นไอซีดิจิตอลตัวหนึ่ง จะทำงานได้จะต้องมีสัญญาณนาฬิกา ไปกระตุ้นเพื่อให้ไอซีไปอ่านรหัสคำสั่ง (Fetch) และปฏิบัติตามคำสั่ง (Execute) เพื่อให้ได้อาต์พุตออกตามที่เราต้องการ ซึ่งคำสั่งทั้งหมดจะเก็บอยู่ในรูปแบบของเลขฐานสองสำหรับคำสั่งที่จะให้ในไมโครโปรเซสเซอร์ทำงานนั้น จะเป็นชุดคำสั่ง (Instruction Set) ซึ่งออกแบบมาสำหรับซีพียูแต่ละรุ่น สำหรับการออกแบบในไมโครโปรเซสเซอร์นั้น เราจะพิจารณาจากความสามารถในการประมวลผลข้อมูลวัดได้ 3 วิธี

1. ความยาวของเวิร์คข้อมูล
2. ขนาดของหน่วยความจำของไมโครโปรเซสเซอร์อ้างได้
3. ความเร็วในการกระทำการคำสั่ง

ความยาวของเวิร์คข้อมูลที่ไมโครโปรเซสเซอร์จะประมวลผลมีตั้งแต่ 4 บิต 8 บิต 16 บิต 32 บิต และ 64 บิต ถ้าเป็นการประมวลผล 16 บิต เราจะเรียกว่าเครื่อง 16 บิต ถ้าเป็นเครื่องขนาด 8 บิต เวิร์คของข้อมูลจะมีขนาด 1 ไบต์ โดย 1 ไบต์จะเท่ากับ 8 บิต ถ้าเป็นเครื่องขนาด 16 บิต ก็จะเป็น 2 ไบต์ โดยการบิตที่ 8-15 เป็นบิตสูง ส่วนบิตที่ 0-7 จะเป็นบิตต่ำ

ถ้าคอมพิวเตอร์มีการประมวลผลแบบมีความยาวเวิร์คสูง จะทำให้การประมวลผลแต่ละครั้งอ้างถึงตัวเลขได้มากกว่า ในอดีตไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 4 บิต จะถูกนำไปใช้บันดับแรก เพราะข้อมูลขนาด 4 บิตนี้สามารถใช้แทน BCD ได้ และต่อมาเมื่อการพัฒนาเป็น 8 บิต เมื่อจาก 8 บิต มีความยาวของเวิร์คเป็น 2 เท่า ของ 4 บิตและ 8 บิตจะสามารถแทนตัวเลขใน BCD ได้ถึงสองตัว นอกจากนี้ 8 บิตยังมีตัวเลขพหุที่จะเก็บเป็นตัวอักษร 1 ตัวแทน ASCII อีกด้วย ถ้าเวิร์คของข้อมูลมีขนาดสูงขึ้น เช่น ในไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 32 บิต สามารถอ้างถึงข้อมูลได้ถึง 4000 ถ้านำมาแทนง่าย ซึ่งจะได้ความละเอียดถึง 1 ส่วนใน 4000 ถ้านำมาแทนง่าย ไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 8 บิต จะมีความละเอียด 1 ส่วนใน 256 ส่วนเท่านั้น อีกประการหนึ่งของไมโครโปรเซสเซอร์ที่มีบิตสูงจะสามารถที่จะอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำได้มากกว่า เช่น ในไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 32 บิต จะอ่าน

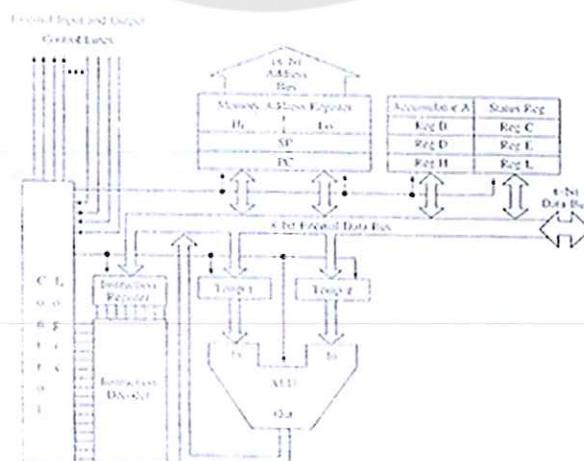
ข้อมูลได้มากกว่าแบบ 8 บิตถึง 4 เท่า เพราะ 32 บิต อ่านข้อมูลได้ทีละ 4 บิตต์แต่ 8 บิตอ่านข้อมูลได้ทีละ ไปต์

สำหรับหน่วยความจำที่ไม่โพรเซสเซอร์อ้างถึง จะเป็นตัวของกัวเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้อยู่สามารถที่จะติดต่อกันหน่วยความจำได้มากที่สุดเท่าไร โดยปกติแล้วการพัฒนาในโproc โปรเซสเซอร์ให้ดีขึ้นจากจากจะพัฒนาให้ความขาวของเวริดสูงขึ้นแล้ว จะทำการพัฒนาให้อ่านข้อมูลในหน่วยความจำได้เร็วขึ้นด้วยขนาดของหน่วยความจำนี้จะใช้ตัวอักษร K หมายความว่า เป็นพัน M หมายความว่าเป็นล้าน G หมายความว่าเป็นพันล้าน

สำหรับความเร็วของในโproc โปรเซสเซอร์หมายถึง ความเร็วในการปฏิบัติตามคำสั่งจะวัด ความเร็วของสัญญาณนาฬิกา (Clock Speed) ที่ให้กับในโproc โปรเซสเซอร์โดยทั่วไปจะมีหน่วยเป็น เมกะเฮิรตซ์หรือหังความเร็วจากหน่วยคำสั่งที่ในโproc โปรเซสเซอร์ เอกซ์คิวต์ได้ในหนึ่งวินาที โดยทั่วไปจะใช้เป็นหน่วยล้านคำสั่งต่อหนึ่งวินาที ถ้าสัญญาณนาฬิกากับในโproc โปรเซสเซอร์สูง จะทำให้เวลาในการทำงานเร็วขึ้น เช่น ในโproc โปรเซสเซอร์ตัวหนึ่งถ้าหากเวลาจะต้องใช้สัญญาณนาฬิกาสองถูก ถ้าให้ความถี่ของสัญญาณนาฬิกาสูงขึ้นจะทำให้เวลาของแต่ละถูกของสัญญาณสั้นลง

2.2.1 โครงสร้างภายในของในโproc โปรเซสเซอร์

ลักษณะภายในของในโproc โปรเซสเซอร์ ถ้าจะเขียนให้ละเอียดจะได้ดังรูปที่ 2.4 ซึ่งจะเห็นว่าภายในจะมีการแบ่งเป็นหน่วยย่อยๆ มากมายและมีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยความจำต่างๆ โดยใช้สายสัญญาณที่เรียกว่า บัส(BUS) รหัสจราจรเขียนแทนด้วยถูกครรภานาๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นรหัสทางบัสเดียว (Directional Bus) บัสทางเดียวจะใช้ถูกครรภาวัดเดียว ส่วนบัสสองทางจะใช้ถูกครรภสองหัว ซึ่งจะมีการส่งสัญญาณ ให้ส่องทิศทาง ระบบบัสที่เห็นในรูปเปรียกว่าบัวภายใน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงสัญญาณภายใน CPU

รูปที่ 2.4 ภาพแสดงโครงสร้างภายในของในโproc โปรเซสเซอร์ [2]

ภายในไมโครโปรเซสเซอร์จะประกอบไปด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

1. หน่วยคำนวณและลอจิก(Arithmetic/Logic Unit :ALU)
2. รีจิสเตอร์ (Register)
3. ส่วนควบคุม (Control Logic)

หน่วยคำนวณแบบลอจิก ALU จะทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลในไมโครโปรเซสเซอร์ ซึ่งมีอินพุตสองพอร์ตส่งข้อมูลเข้าไปในหน่วยประมวลผล และได้ออกตัวผู้ต่อออกมาหนึ่งค่า ซึ่งภายใน ALU นี้จะทำการคำนวณและกระทำการทางลอจิกต่างๆ เอาท์พุตที่ได้จะเก็บไว้ในรีจิสเตอร์พิเศษที่เรียกว่า Accumulator Register ส่วนของรีจิสเตอร์จะเป็นพื้นที่หนึ่งภายในไมโครโปรเซสเซอร์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลชั่วคราวในช่วงเวลาที่ทำการ Execute โปรแกรม สำหรับหน่วยควบคุมจะทำหน้าที่ควบคุมสัญญาณทั้งหมดภายในไมโครโปรเซสเซอร์

การอินเตอร์รัพท์ คือ การติดต่อเพื่อรับส่งข้อมูลกันระหว่างอุปกรณ์ภายนอกต่างๆ ของคอมพิวเตอร์ เช่น จอภาพ, เป็นพิมพ์, เครื่องพิมพ์, เม้าส์ และ อินๆ กัน ในไมโครโปรเซสเซอร์ ซึ่งจะมีการติดต่อกันอยู่เสมอ การที่จะทำให้ระบบมีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นก็คือ การมีการติดต่อหรือการ อินเตอร์รัพท์ที่ดีนั่นเอง

2.2.2 การอินเตอร์รัพท์ [2]

ในระบบที่มีอุปกรณ์ต่างๆ หลายชนิดนั้น บางครั้งเราอาจจะสงสัยว่าในขณะที่นาฬิกาของเครื่องเดินไปได้ตลอดเวลาพร้อมๆ กันที่เราใช้งานอย่างอื่นโดยที่เวลาเดินไปอย่างไม่ผิดพลาด หรือว่าเครื่องได้อ่านแผ่นดิสก์อยู่ ในขณะเดียวกันที่เราพิมพ์ข้อมูลผ่านทางแป้นพิมพ์ได้ ซึ่งเส้นเวลาของเครื่องสามารถทำงานได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน ซึ่งการที่จะทำได้เช่นนี้นั้น ซีพียู จำเป็นต้องมีวิธีการติดต่อกันอุปกรณ์ภายนอกต่างๆ อย่าง มีประสิทธิภาพ

วิธีหนึ่งก็คือ ให้ซีพียูใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำโปรแกรมหลัก และหันมาสนใจอุปกรณ์ภายนอกก็ต่อเมื่ออุปกรณ์ภายนอกส่งสัญญาณ เข้ามาขัดจังหวะการทำงานที่ซีพียูทำอยู่ในขณะนั้น ซึ่งซีพียูมีสิทธิที่จะยอมรับหรือปฏิเสธการขัดจังหวะนั้นก็ได้ อาจเบริชบ์ได้ว่าเรากำลังเขียนรายงานอยู่ แล้วมีเสียง โทรศัพท์ดังขึ้นมา เราอาจจะต้องตัดสินใจว่าสิ่งใดมีความสำคัญมากกว่ากัน หากคิดว่าโทรศัพท์สำคัญกว่า ก็หยุดการ เขียนรายงานและไปรับโทรศัพท์ก่อน แล้วจึงกลับมาเขียนรายงานต่อ ดังนั้นในลักษณะนี้ หากว่าซีพียูยังไม่รับการขัดจังหวะนั้น ซีพียู จะหยุดจากการทำงานในโปรแกรมหลักและไปทำงานในโปรแกรมย่อยซึ่งอุปกรณ์นั้นๆ ร้องขอมา เมื่อเสร็จแล้ว ซีพียูก็จะกลับมาทำโปรแกรมเดิมที่ หยุดไปต่อ ไป ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า การอินเตอร์รัพท์ (Interrupt)

2.2.2.1 ประเภทของการอินเตอร์รัพท์

การอินเตอร์รัพท์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้คือ

- Non-mask able Interrupt (NMI) คือ การอินเตอร์รัพท์ที่ซีพียูไม่สามารถปฏิเสธได้ หากมีการอินเตอร์รัพท์ประเภทนี้มา ซีพียูต้องหยุดการทำงานของโปรแกรมที่ทำอยู่ในขณะนั้น โดยไม่มีข้อแม้ และเปลี่ยนไปทำงานให้การอุปกรณ์ที่มีการส่งอินเตอร์รัพท์เข้ามา

- Mask able Interrupt (INT) คือ การอินเตอร์รัพท์ที่ซีพียูสามารถปฏิเสธได้ โดยปกติ ซีพียูจะมีการกำหนดค่าในขณะนั้น ซีพียูจะอยู่ในภาวะ Disable Interrupt (DI) หรือ Enable (EI) ถ้าหากว่า ในขณะที่มีการอินเตอร์รัพท์เข้ามานั้น ซีพียูอยู่ในภาวะ Disable Interrupt แล้ว การอินเตอร์รัพท์นั้นก็จะได้รับการปฏิเสธไป แต่ถ้าเป็น Enable Interrupt การอินเตอร์รัพท์นั้นก็จะได้รับการสนองตอบ

นอกจากนี้ การอินเตอร์รัพท์ยังมีการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละอินเตอร์รัพท์ที่เข้ามาอีกด้วย ดังจะกล่าวในหัวข้อดังไปนี้

2.2.2.2 การจัดลำดับความสำคัญของการอินเตอร์รัพท์

ถึงแม้ว่าจะมีวงจรจากอุปกรณ์ภายนอกมาอย่างที่สามารถสร้างและส่งสัญญาณอินเตอร์รัพท์นั้นๆ ขึ้นมาได้ เมื่อจากแต่ละวงจรจะให้อินเตอร์รัพท์เวกเตอร์ที่ต่างกัน ทำให้ซีพียุกระดับไปทำงานในอินเตอร์รัพท์เชอร์วิสทูที่นั่นต่างๆ กัน โดยที่แต่ละโปรแกรมก็ถูกเรียกให้ทำงานบริการแก่อุปกรณ์นั้นๆ

แม้ว่าซีพียูจะสามารถแยกแยะได้ว่าอุปกรณ์ใดเป็นผู้ส่งสัญญาณอินเตอร์รัพท์แล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติแล้ว เมื่อมีอุปกรณ์มากกว่าหนึ่งอุปกรณ์ต้องการจะติดต่อกับซีพียูพร้อมๆ กัน ปัญหาที่ซีพียูจะติดต่อกับอุปกรณ์ใดก่อนก็จะเกิดขึ้น จึงต้องมีการจัดให้ความสำคัญต่ออุปกรณ์ไม่เท่ากัน (Priority Arbitration)

อุปกรณ์ภายนอกจะไม่ได้ต่อสัญญาณอินเตอร์รัพท์ของตนเข้าโดยตรงกับซีพียู แต่จะต่อผ่านวงจรจัดลำดับความสำคัญ ถ้ามีอุปกรณ์หลายตัวต้องการ ที่จะส่งสัญญาณอินเตอร์รัพท์ (INT) เข้าซีพียูพร้อมๆ กัน วงจรจัดลำดับความสำคัญจะส่งผ่านสัญญาณอินเตอร์รัพท์และ Interrupt Vector ของอุปกรณ์ที่มีความสำคัญ (Priority) สูงสุด < WBR> ไปยังซีพียู ซีพียูจะตอบรับและให้บริการอุปกรณ์ที่ส่งอินเตอร์รัพท์นั้นมาให้เสร็จสิ้นเสียก่อน แล้วจึงเริ่มให้ความสนใจแก่อินเตอร์รัพท์ของอุปกรณ์ที่มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

การจัดระบบอินเตอร์รัพท์ไม่ว่าจะเป็นกลไกการกระดับ หรือกลไกการเก็บสถานะ การจัดระบบดังกล่าวเนี้องจากซีพียูจะแตกต่างกันออกไปแล้วแต่บริษัทผู้ผลิตจะออกแบบตัวในโครงไฟเซอร์ร์ม่าเซ่น ไว ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของงานที่จะนำซีพียูตัวนั้นๆ ไปใช้

2.2.2.3 การควบคุมอินเตอร์รัพท์

การควบคุมการอินเตอร์รัพท์คือการควบคุมซึ่งพิจารณาให้ตอบรับอินเตอร์รัพท์หรือไม่ เนื่องจากในบางขณะที่ซึ่งพิจารณาทำงานที่ต้องเนื่องอยู่ เช่น โปรแกรมนาฬิกา ซึ่งหากมีการอินเตอร์รัพท์เข้ามา ก็จะก่อให้เกิดความผิดพลาดของนาฬิกา ดังนั้นจึงต้องมีการบังคับไม่ให้มีการสนองตอบต่อการร้องขออินเตอร์รัพท์เข้ามา เมื่อโปรแกรมนาฬิกาเสร็จแล้ว จึงอนุญาตให้มีการตอบสนองได้

คำสั่งที่ใช้ในการเขตหรือเขตแฟลกอินเตอร์รัพท์นั้นเรียกว่า คำสั่งอินเตอร์รัพท์ ซึ่งได้แก่

- DI ซึ่งย่อมาจาก Disable Interrupt เป็นการเขตให้ซึ่งพิจารณาอยู่ในภาวะไม่ตอบสนอง
- EI ซึ่งย่อมาจาก Enable Interrupt ใช้เพื่อเรียกแฟลกให้อยู่ในภาวะตอบสนอง

2.2.2.4 หลักการทำงานของอินเตอร์รัพท์

ในไมโครโปรเซสเซอร์แบบจะทุกประเภทนั้น การอินเตอร์รัพท์จะเกิดขึ้นโดยอุปกรณ์อินพุตเอาท์พุต ได้ส่งสัญญาณอิเลคทรอนิกส์เพื่อไปเปลี่ยนระดับสัญญาณที่ขา`<WBR>`ขาหนึ่งของไมโครโปรเซสเซอร์ ซึ่งขาหนึ่นจะถูกเรียกว่า ขาอินเตอร์รัพท์ (Interrupt Pin) เพื่อเป็นการแจ้งแก่ไมโครโปรเซสเซอร์ถึงการอินเตอร์รัพท์ โดยจะมีขั้นตอนต่างๆดังนี้

- วงจรภายในออกส่งสัญญาณอินเตอร์รัพท์มาบังซึ่งพิจารณา
- หากซึ่งพิจารณาอยู่ในสภาพ Enable Interrupt (EI) ก็จะตอบรับการอินเตอร์รัพท์ ด้วยการส่งสัญญาณ Interrupt Acknowledge กลับไปยังวงจรภายนอก
- เขตซึ่งพิจารณาอยู่ในสภาพ Disable Interrupt (DI) เพื่อป้องกันการอินเตอร์รัพท์ซ้อน
- หยุดการทำงานในโปรแกรมหลัก
- วงจรภายในออกส่งอินเตอร์รัพท์เวกเตอร์มาให้ซึ่งพิจารณาเพื่อบอกตำแหน่งที่จะให้ซึ่งพิจารณาโดยไป
- ซึ่งพิจารณาส่งค่าในรีจิสเตอร์ PC และรีจิสเตอร์ทั่วไป ไปเก็บไว้ในสเต็ก
- ไปทำงานในโปรแกรมย่อยเพื่อบริการอุปกรณ์ที่ส่งอินเตอร์รัพท์เข้ามายังเสร็จ
- รับค่าที่ไปเก็บไว้ในสเต็กคืนสู่รีจิสเตอร์ PC และ รีจิสเตอร์ทั่วไปตามเดิม
- เขตซึ่งพิจารณาให้กลับสู่สภาวะ Enable Interrupt (EI)
- ทำงานในโปรแกรมหลักที่ถูกหยุดไว้

2.2.2.5 ตำแหน่งของโปรแกรมย่อยในการอินเตอร์รัพท์

การที่ซึ่งพิจารณาให้ว่าโปรแกรมย่อยจากการอินเตอร์รัพท์มีตำแหน่งอยู่ที่ใด ในหน่วยความจำนั้น ส่วนแรกขึ้นอยู่กับชนิดของไมโครโปรเซสเซอร์ นั้นๆ ผู้ผลิต

ในโคร ໂປຣເສ່ຕ່ອງຮັດແຕ່ລະໜົດຫົວໜ້າແຕ່ລະຮາຍກີຈະມີການກຳນົດລັກຂພະກາຮ້າງຄື່ນຳແໜ່ງແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ ໂດຍບາງຈະກຳນົດດັ່ງນີ້

- ຜູ້ຜົດທະກຳນົດໄວ້ວ່າໂປຣແກຣມຍ່ອຍຂອງກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ຈະຕົ້ນເກີນໄວ້ທີ່
ດຳແໜ່ງດຳແໜ່ງໜຶ່ງຄົດຫຼອດທີ່ໂປຣແກຣມ
- ເປີນເປັນເພີ່ມຄໍາສ້າງກະໂດດເພີ່ມຄໍາສ້າງເດີຍວ່າເພື່ອກະໂດດໄປບັງດຳແໜ່ງອື່ນທີ່ເກີນ
ໂປຣແກຣມຍ່ອຍໄວ້
- ຕ້ອງເຂົ້າສ່ວນຍາກແວຣເພື່ອຊື່ດຳແໜ່ງທີ່ເກີນໂປຣແກຣມຍ່ອຍຂອງກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ໃນ
ທ່ານວ່າຄວາມຈຳໜຶ່ງຈາກເກີນໄວ້ທີ່ໄດ້ກີ່ໄດ້
- ວິທີທີ່ສອງເປັນທີ່ນິຍົມໃຊ້ທີ່ນີ້ພ່າຍໃນການໃຊ້ວິທີນີ້ຈະທຳໄຫ້ສາມາດກຳນົດຫຼວງຂອງ
ດຳແໜ່ງໄດ້ກ່າວກວ່າ ໃນບະນະທີ່ວິທີສຸດ < WBR>ທ້າຍເປັນວິທີທີ່ເຮົວກວ່າ ແຕ່ເປັນກາ
ສິ້ນເປົ້າຢາກແວຣ

2.2.2.6 ກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ຈາກຫລາຍອຸປະກຣດ

ໃນໜີ່ພື້ນຖານທີ່ໃຊ້ຮັບສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ເພີ່ມຂາເດີຍ ດັ່ງນັ້ນໃນກາຮົາທີ່ມີ
ອຸປະກຣດ໌ຫລາຍອຸປະກຣດ໌ຮັດແຕ່ລະກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ເຂົ້າມາ ທຸກໆອຸປະກຣດ໌ກີ່ຈະ ຕ້ອງປຶ້ນສ້າງສູງສາມ
ເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ໃຫ້ແກ່ໜີ່ພື້ນຖານເດີຍກັນນີ້ ຈຶ່ງມີປັບປຸງຫາເກີດຂຶ້ນເກີດ
ເມື່ອມີສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫີ່ພື້ນຖານຈະຈຳແນກໄດ້ອ່າຍ່າງໄວ້ວ່າ < WBR>ສ້າງສູງສາມທີ່ເຂົ້າມານີ້ມາຈາກອຸປະກຣດ໌ຕ້ວງໄດ້ ວິທີກາຮົາຈຳແນກ
ສາມາດທຳໄດ້ຫລາຍວິທີ ແຕ່ແປ່ງວິທີທີ່ສໍາຄັງອອກເປັນ 2 ວິທີ ຄື່ອ ວິທີອຳນົດທີ່ແວຣ ເຮົວກວ່າ ກາຮົາໄພດ
(Polling) ແລະ ວິທີຍາກແວຣ໌ທີ່ຈຶ່ງຕ້ອງຕ້ອງຕ້ອງເຂົ້າສ່ວນອິເຄດທຣອນິກສ໌ເຫັນຈ່າຍ

ກາຮົາໄພດ ມໍາຍືດີການທີ່ຫີ່ພື້ນຖານຈະຕ້ອງສອບການແພັດກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່
ຂອງທ່ານວ່າຮັບສ່າງຂໍ້ມູນລັບເກົ່າອອກທີ່ຕ່ອກນີ້ອຸປະກຣດ໌ແຕ່ລະທ່ານລຳດັບເພື່ອຫາ ວ່າສ້າງສູງສາມນີ້ສ່າງມາຈາກ
ອຸປະກຣດ໌ໄດ້ ເມື່ອຕ່ອງພົບແລ້ວກີ່ຈະທຳມາດັ່ງນີ້ທີ່ມີການອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ຕ່ອງກີ່ຈະ
ກາຍໃນໜີ່ພື້ນຖານໄປເກີນໄວ້ທີ່ສະແດງ ຈາກນີ້ໄປທຳມາດັ່ງນີ້ໂປຣແກຣມຍ່ອຍເພື່ອໃຫ້ບົກກາແກ່ອຸປະກຣດ໌ທີ່ຂອງ
ເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ເຂົ້າມາ ເມື່ອຈົບແລ້ວກີ່ຈະປຶ້ນຄ່າຕ່າງໆຈາກສະແດງກັບລັບ ສູງຈິສເທອຣ໌ຕາມເຄີມ ແລະກັບລັບໄປ
ທຳມາດັ່ງນີ້ໂປຣແກຣມທີ່ກຳນົດໄວ້ ກາຮົາໄພດຈ່າຍກັນຫາອຸປະກຣດ໌ທີ່ສ່າງສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ແລະໃນ
ບະນະເດີຍກັນກີ່ຈະຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັງກ່ອນຫລັງ (Priority) ຂອງເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ຈາກອຸປະກຣດ໌ຕ່າງໆທີ່ຮ່ອງ
ຂອນນາ ເພື່ອໃນກາຮົາທີ່ກີ່ກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ເຂົ້າມາພຣິອມຈັກນ

ວິທີຍາກແວຣ໌ ວິທີຍາກແວຣ໌ຈະມີວິທີຈະອິເຄດທຣອນິກສ໌ເພີ່ມເຕີມເພື່ອຈ່າຍກັນຫາວ່າ
ສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ຖູກສ່າງມາຈາກອຸປະກຣດ໌ໄໝ ເກື່ອໜີ່ພື້ນຖານໄດ້ຮັບສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ (INT) ກີ່ຈະ
ສ່າງສ້າງສູງສາມຕອບສັນອົງເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ (INTA = Interrupt Acknowledge) ຜ່ານກັບໄປໄຫ້ແຕ່ລະ
ອຸປະກຣດ໌ເພື່ອຕ່ອງສອບວ່າອຸປະກຣດ໌ໄດ້ເປັນຜູ້ສ່າງສ້າງສູງສາມເອີນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ນາ ເມື່ອຕ່ອງພົບແລ້ວອຸປະກຣດ໌ນີ້
ກີ່ຈະສ່າງດຳແໜ່ງທີ່ເກີນໂປຣແກຣມຍ່ອຍຂອງກາຮົາອິນເຕອຣ໌ຮັພທີ່ນີ້ໄໝແກ່ໜີ່ພື້ນຖານ ສ້າງສູງສາມຕອບສັນອົງທີ່ພື້ນ
ສ່າງອອກໄປນັ້ນຈະອ່ານອຸປະກຣດ໌ທີ່ລະທ່ານລຳດັບກ່ອນຫລັງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຈົນກວ່າຈະພນວ່າອຸປະກຣດ໌

ได้เป็นผู้ส่งสัญญาณอินเตอร์รัพท์มา วงจรอิเลคทรอนิกส์ที่จะนำมาต่อเพิ่มเติมนี้จะเป็นไอซีເກພະ กົງທີບຣິນທັກຸ່ພົດຕິມໃໂຄຣໂປຣເສເຫອຣີພົດຕອກນາຈໍາໜ່າຍດ້ວຍ

2.2.3 อุปกรณ์ที่ช่วยในการทำงานของໄໂຄຣໂປຣເສເຫອຣີ [2]

เนื่องจากໄໂຄຣໂປຣເສເຫອຣີຍ່າງເດືອນ “ມີສາມາດທີ່ຈະທຳງານໄດ້ຈະຕ້ອນນີ້ ອຸປະກົນເອີ້ນເຂົ້າມາຊ່ວຍການທຳງານຂອງໄໂຄຣໂປຣເສເຫອຣີດ້ວຍດັ່ງນີ້

2.2.3.1 ໄດໂອດ (DIODE)

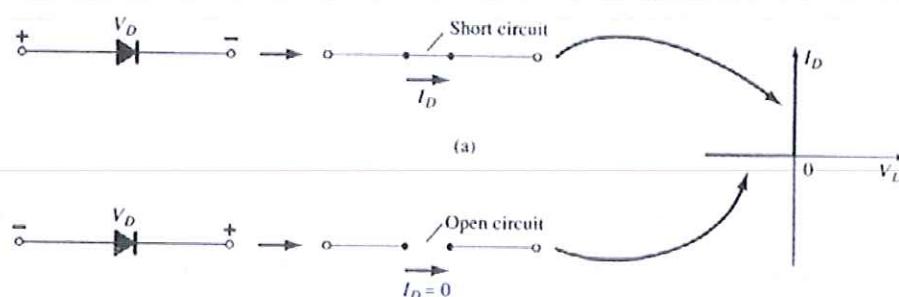
ໄດໂອດ ເປັນອຸປະກົນທີ່ທຳຈາກສາຮັກຶງຕົວນຳ p-n ສາມາດຄວບຄຸມໄຫ້ ກຣະແສໄຟຟ້າຈາກພາຍນອກໄຫລຜ່ານຕົວມັນໄດ້ທີ່ສາມາດເດືອນໄດ້ ໄດໂອດປະກອບດ້ວຍຂັ້ງ 2 ຂັ້ງ ຄື່ອ ແອໂນດ (Anode ; A) ປຶ້ງຕ່ອງຢູ່ກັບສາຮັກຶງຕົວນຳ n ແລະ ແກໄໂຖ (Cathode ; K) ປຶ້ງຕ່ອງຢູ່ກັບສາຮັກຶງຕົວນຳ ພົມດີ n ດັ່ງຮູບທີ່ 2.5

ຮູບທີ່ 2.5 ກາພແສດງອຸປະກົນ ໄດໂອດ [2]

2.2.3.1.1 ໄດໂອດໃນທາງອຸດນົມຄົດ (Ideal Diode)

ໄດໂອດໃນອຸດນົມຄົດມີລັກມະນະເໝີອືນສົວທີ່ທີ່ສາມາດນຳກຣະແສໄຫລຜ່ານໄດ້ ໃນທີ່ສາມາດເດືອນໄດ້

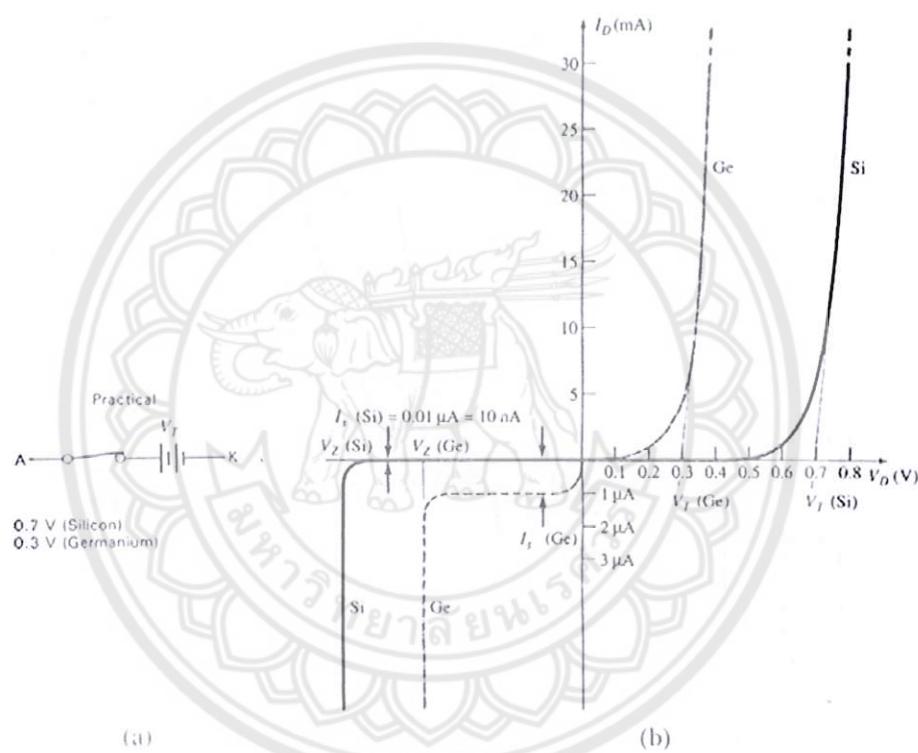

ຮູບທີ່ 2.6 ກາພແສດງການທຳງານຂອງ ໄດໂອດ [2]

จากภาพถ้าต่อขั้วแบตเตอรี่ให้เป็นแบบไนอัสตรง ไดโอดจะเปรียบเป็น
เสมือนกับสวิทช์ที่ปิด (Close Switch) หรือไดโอดลัดวงจร (Short Circuit) I_d ให้ผลผ่านไดโอดได้
แต่ถ้าต่อขั้วแบตเตอรี่แบบไนอัสกัลับ ไดโอดจะเปรียบเป็นเสมือนสวิทช์เปิด (Open Switch) หรือ
เปิดวงจร (Open Circuit) ทำให้ I_d เท่ากับศูนย์

2.2.3.1.2 ไดโอดในทางปฏิบัติ (Practical Diode)

ไดโอดในทางปฏิบัติมีการแพร่กระจายของพารามิเตอร์ที่บ่งบอก
รายต่ออยู่จำนวนหนึ่ง ดังนั้น ถ้าต่อไนอัสตรงให้กับไดโอดในทางปฏิบัติก็จะเกิด แรงดัน stemmed
($Ge \geq 0.3V$; $Si \geq 0.7V$) ซึ่งต้านแรงดันไฟฟ้าที่จ่ายเพื่อการไนอัสตรง ดังรูป 2.7

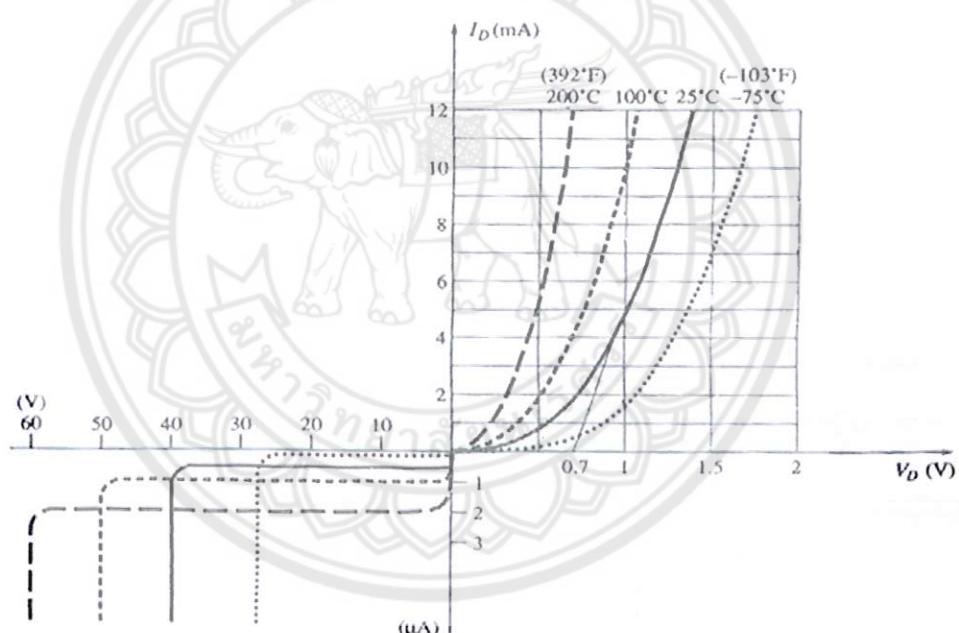
รูปที่ 2.7 ภาพแสดงการทำงานของ ไดโอด ภาพที่สอง [2]

ขนาดของแรงดัน stemmed จึงเป็นตัวบ่งบอกทำงาน ดังนั้น จึงเรียก แรงดัน
เสมือน อีกอย่างหนึ่งว่า แรงดันในการเปิด (Turn-on Voltage ; V_t) กรณีไนอัสกัลับ เราทราบว่า
Depletion Region จะขยายกว้างขึ้น แต่ก็ยังมีพารามิเตอร์ที่ร้อยต่ออยู่จำนวนหนึ่ง แต่
ก็ยังมีกระแสรั่วไหลอยู่จำนวนหนึ่ง เรียกว่า กระแสรั่วไหล (Leakage Current) เมื่อเพิ่มแรงดันไฟฟ้า
ขึ้นเรื่อยๆ กระแสรั่วไหลจะเพิ่มขึ้นจนถึงจุดที่ไดโอดนำกระแสเพิ่มขึ้นมาก ระดับกระแสที่จุดนี้
เรียกว่า กระแสอิมตัวข้อนกัลับ (Reverse Saturation Current ; I_s) แรงดันไฟฟ้าที่จุดนี้ เรียกว่า
แรงดันพังทลาย (Breakdown Voltage) และถ้าแรงดันไปกลับสูงขึ้นจนถึงจุดสูงสุดที่ไดโอดทนได้

เราเรียกว่า แรงดันพังทลายซีเนอร์ (Zener Breakdown Voltage ; V_z) ถ้าแรงดันไบอัลกัมสูงกว่า V_z จะเกิดความร้อนอย่างมากที่รอยต่อของไดโอด ส่งผลให้ไดโอดเสียหายหรือพังได้ แรงดันไฟฟ้าที่จุดนี้เรียกว่า แรงดันพังทลายอว่าเลนซ์ (Avalance Breakdown Voltage) ดังนั้น การนำไดโอดไปใช้งานจึงใช้กับการไบอัลกัมเท่านั้น

2.2.3.1.3 ผลกระทบของอุณหภูมิ (Temperature Effects)

จากการทดลองพบว่า I_s ของ Si จะมีค่าเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า ทุกๆ ครั้งที่อุณหภูมิเพิ่มขึ้น 10 องศาเซลเซียสขณะที่ Ge มีค่า I_s เป็น 1 หรือ 2 micro-amp ที่ 25 องศาเซลเซียส แต่ที่ 100 องศาเซลเซียสมีค่า I_s เพิ่มขึ้นเป็น 100 micro-amp ระดับกระแสไฟฟ้าขนาดนี้จะเป็นปัจจัยต่อการเปิดวงจรเรื่องจากได้รับการไบอัลกัม เพราะแทนที่ I_d จะมีค่าใกล้เคียงศูนย์แต่กลับนำกระแสไฟเข้าวนหนึ่งตามอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น ดังรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 ภาพแสดงการทำงานของ ไดโอด ภาคที่สาม [2]

2.2.3.1.4 ซีเนอร์ไดโอด (Zener Diode)

ซีเนอร์ไดโอดเป็นอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำที่นำกระแสไฟเมื่อได้รับไบอัลกัม และระดับแรงดันไบอัลกัมที่นำซีเนอร์ไดโอดไปใช้งานได้เรียกว่า ระดับแรงดันพังทลายซีเนอร์ (Zener Breakdown Voltage; V_z) การใช้งานซีเนอร์ไดโอดเราจะต้องเน้นไบอัลกัม

กราฟแสดงคุณลักษณะของซีเนอร์ไดโอด จะเห็นได้ว่าขณะไบอัลกัมซีเนอร์ไดโอด แรงดันไบอัลกัม (V_f) จะมีค่าน้อยกว่า V_z เส้นข้อมูลไดโอดประเภทนี้หมายที่จะนำไปใช้

ควบคุมแรงดันที่โหลดหรือวงจรที่ต้องการแรงดันคงที่ เช่น ประกอบอยู่ในแหล่งจ่ายไฟเลี้ยง หรือ โอลเทจเรกูเลเตอร์

2.2.3.1.5 แอลอีดี (Light Emitting Diode; LED)

LED เป็นໄໂອດที่ใช้สารประเภทแกลเลี่ยมอาร์เซนิคในต่อฟอสไฟต์ (Gallium Arsenide Phosphide ; GaAsP) หรือสารแกลเลี่ยมฟอสไฟต์ (Gallium Phosphide ; GaP) มาทำเป็นสารกึ่งตัวนำชนิด p และ n แทนสาร Si และ Ge สารเหล่านี้มีคุณลักษณะพิเศษ คือ สามารถเรืองแสงได้เมื่อได้รับไฟอัลตร้าฟาร์บีน หรือไฟฟ้า การเกิดแสงที่ตัว LED นี้เราเรียกว่า อิเลคโทรลูมินิเซนซ์ (Electroluminescence) ปัจจุบันนิยมใช้ LED แสดงผลในเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องคิดเลข นาฬิกา เป็นต้น

จากการศึกษาทางด้านการเขียนโปรแกรมและความรู้ทางด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทำให้ สามารถเข้าใจหลักการเขียนโปรแกรมด้วย Visual Basic และบังไดศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ว่า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดต่างๆ มีคุณสมบัติเฉพาะตัวอย่างไรเพื่อที่จะได้ สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

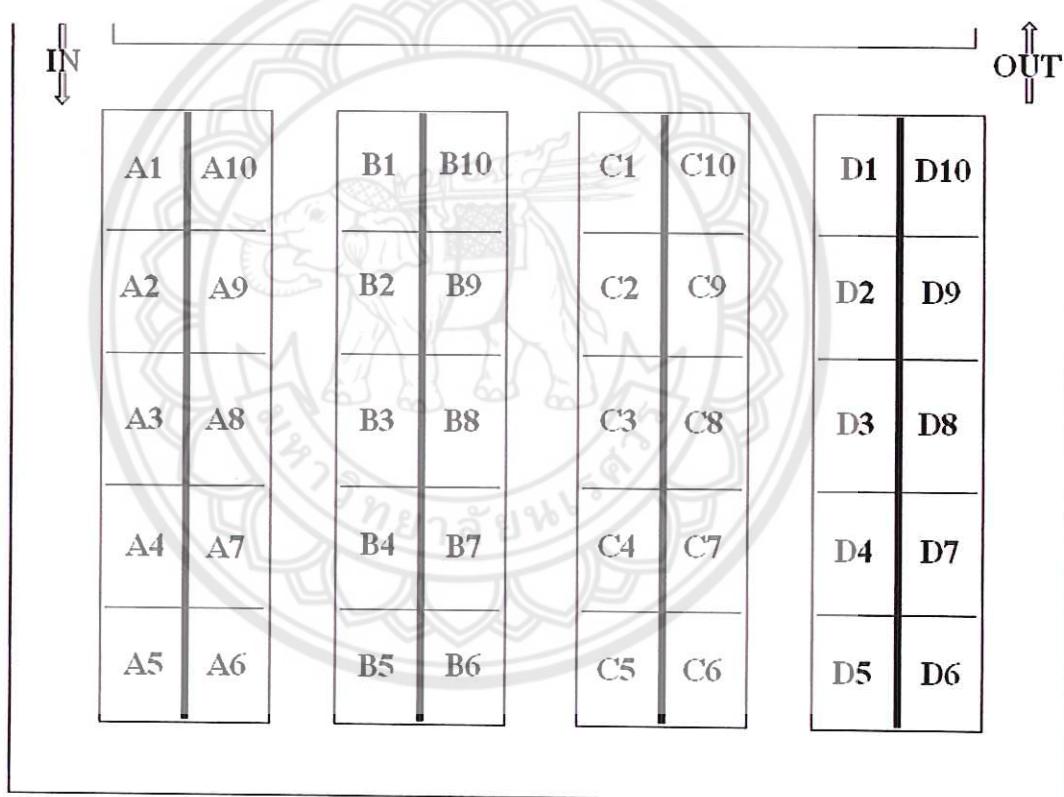
บทที่ 3

การพัฒนาระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ

เนื้อหาในบทนี้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการในส่วนต่างๆ โดยจะเป็นรายละเอียดในส่วนของการพัฒนาระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ (Expert system for assigning parking space)

3.1 ออกแบบลานจอดรถตัวอย่าง และสร้างฐานข้อมูล

3.1.1 ออกแบบลานจอดรถตัวอย่าง

รูปที่ 3.1 ภาพลานจอดรถที่ออกแบบขึ้น

ทำการออกแบบลานจอดรถตัวอย่างดังรูปที่ 3.1 เพื่อใช้ในการพัฒนาโปรแกรมระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ โดยออกแบบเป็น 4 ชั้น แต่ละชั้นมีตำแหน่งสำหรับจอดรถ 10 ตำแหน่ง

A 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 1

B 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 2

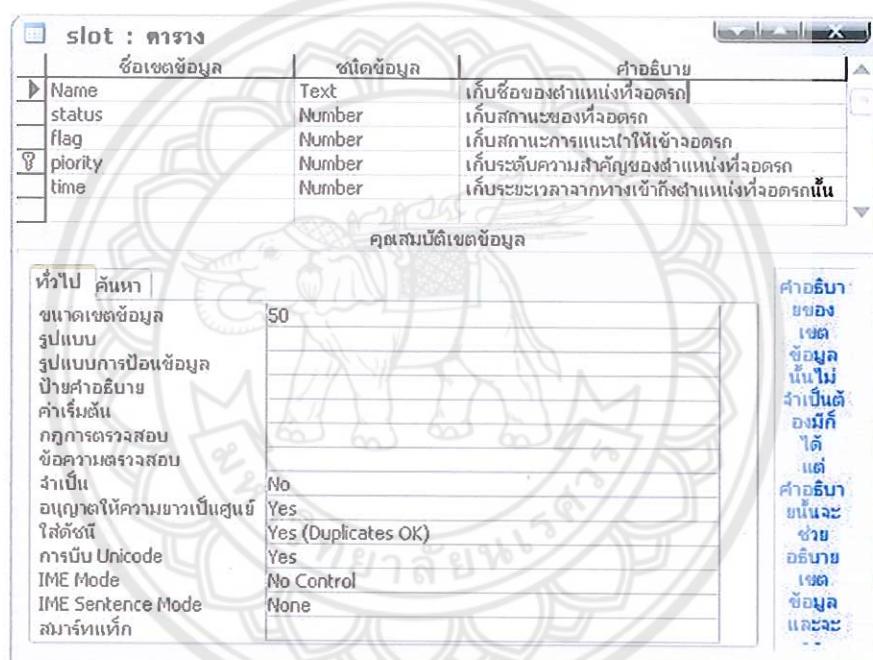
C 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 3

D 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 4

IN หมายถึง ทางเข้า

OUT หมายถึง ทางออก

3.1.2 สร้างฐานข้อมูลของลานจอดรถ

รูปที่ 3.2 ภาพแสดงฐานข้อมูลที่ออกแบบขึ้น

ออกแบบฐานข้อมูลดังรูปที่ 3.2 โดยกำหนดเขตข้อมูลไว้ 5 เขต ดังนี้

- Name เก็บชื่อของตำแหน่งที่จอดรถ

- status เก็บสถานะของที่จอดรถ

- flag เก็บสถานการณ์แนะนำให้เข้าจอดรถ

- priority เก็บระดับความสำคัญของตำแหน่งที่จอดรถ โดยระดับความสำคัญวัดจาก
ระยะทางจากทางเข้าถึงตำแหน่งนั้น คือ ตำแหน่งที่อยู่ใกล้ทางเข้ามากที่สุดจะมีระดับความสำคัญ
มากที่สุด

- time เก็บระยะเวลาจากทางเข้าถึงตำแหน่งที่จอดรถนั้น

	Name	status	flag	piority	time
	A1	0	0	1	5
	A2	1	0	2	7
	A3	0	0	3	9
	A4	1	0	4	11
	A5	1	0	5	13
	A6	0	0	6	15
	A7	0	0	7	17
	A8	0	0	8	19
	A9	1	0	9	21
	A10	0	0	10	23

ระบุข้อมูล: [◀◀] [◀] [▶] [▶▶] [✖] จาก 40

รูปที่ 3.3 ภาพแสดงตัวอย่างข้อมูลในฐานข้อมูลที่สร้างขึ้น

3.2 พัฒนาโปรแกรมจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถ และระบบช่วยตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ ด้วยวิชวัลเบสิก 6

3.2.1 ออกแบบแบบฟอร์มของโปรแกรม

Expert System For Assigning Parking Space

A1	A10	B1	B10	C1	C10	D1	D10
A2	A9	B2	B9	C2	C9	D2	D9
A3	A8	B3	B8	C3	C8	D3	D8
A4	A7	B4	B7	C4	C7	D4	D7
A5	A6	B5	B6	C5	C6	D5	D6

Generate

IN	A1	A10	B1	B10	C1	C10	D1	D10
Clear	A2	A9	B2	B9	C2	C9	D2	D9
	A3	A8	B3	B8	C3	C8	D3	D8
	A4	A7	B4	B7	C4	C7	D4	D7
	A5	A6	B5	B6	C5	C6	D5	D6

Stop

Generate

Status : Ready

Vacancy:
Number of Car in : 0
Car In : 0
Time Next Car in : 0

Number of Car out : 0
Car Out : 0

รูปที่ 3.4 ภาพแสดงแบบฟอร์มของโปรแกรม

สร้างแบบฟอร์มของโปรแกรมดังรูปที่ 3.4 โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนบนคือส่วนที่แสดงสถานะต่างๆ ของลานจอดรถ และส่วนล่างเป็นส่วนของการจัดการเพื่อการเข้า-ออกรถในลานจอดรถ

Expert System For Assigning Parking Space								
A1	A10	B1	B10	C1	C10	D1	D10	
A2	A9	B2	B9	C2	C9	D2	D9	
A3	A8	B3	B8	C3	C8	D3	D8	
A4	A7	B4	B7	C4	C7	D4	D7	
A5	A6	B5	B6	C5	C6	D5	D6	

รูปที่ 3.5 ส่วนแสดงผลของโปรแกรม

จากรูปที่ 3.5 กำหนดให้

- A 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 1
- B 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 2
- C 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 3
- D 1-10 หมายถึง ที่จอดรถตำแหน่งที่ 1-10 ของชั้นที่ 4

ส่วนของการจัดการเพื่อการเข้า-ออกรถในลานจอดรถ

Generate								
IN	A1	A10	B1	B10	C1	C10	D1	D10
Clear	A2	A9	B2	B9	C2	C9	D2	D9
	A3	A8	B3	B8	C3	C8	D3	D8
	A4	A7	B4	B7	C4	C7	D4	D7
	A5	A6	B5	B6	C5	C6	D5	D6
Stop								
Generate								
Status : Ready								
Vacancy :	Number of Car in : 0		Number of Car out : 0					
	Car In : 0		Car Out : 0					
	Time Next Car in : 0							

รูปที่ 3.6 ส่วนของการจัดการเพื่อการเข้า-ออกรถในลานจอดรถ

จากรูปที่ 3.6 กำหนดให้

- IN เป็นการจัดการเพื่อการเข้ามาในลานจอดรถ
- Clear เป็นการเอาค่าในส่วนที่แสดงผลออกให้เป็นค่าว่างทั้งหมด

Stop	เป็นการหยุด Generate
Generate	เป็นการจำลองเหตุการณ์ว่ามีรถเข้าในแบบสถานการณ์จริง
A 1-10	เป็นการจำลองเหตุการณ์ว่ามีรถจอดอยู่ในตำแหน่ง A 1-10
B 1-10	เป็นการจำลองเหตุการณ์ว่ามีรถจอดอยู่ในตำแหน่ง B 1-10
C 1-10	เป็นการจำลองเหตุการณ์ว่ามีรถจอดอยู่ในตำแหน่ง C 1-10
D 1-10	เป็นการจำลองเหตุการณ์ว่ามีรถจอดอยู่ในตำแหน่ง D 1-10

3.2.2 เขียนโปรแกรมจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถ และระบบช่วยตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ

การทำงานของโปรแกรมแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

3.2.2.1 การทำงานในส่วนของการจำลองเหตุการณ์การเข้าจอดรถในลานจอดรถ

โปรแกรมจะทำการจำลองเหตุการณ์โดยการสุ่มตัวเลขของจำนวนรถที่จะเข้า และออกจากลานจอดรถ โดยจำนวนตัวเลขของรถที่จะเข้ามาในลานจอดรถจะไม่เกินจากที่ว่างที่มีอยู่ในลานจอดรถ และจำนวนตัวเลขของรถที่ออกจากลานจอดรถจะไม่เกินจากจำนวนรถที่มีอยู่ในลานจอดรถ โดยรถที่จะเข้าและออกแต่ละคันนั้นจะถูกกำหนดเวลาในการเข้าและออกจากกรอบสุ่มตัวเลข ด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นโปรแกรมก็จะทำการจับเวลาและจำลองเหตุการณ์จากตัวเลขดังกล่าว โดยการเปลี่ยนแปลงตัวเลขสถานะต่างๆ ในฐานข้อมูลของลานจอดรถ

3.2.2.2 การทำงานในส่วนของระบบช่วยตัดสินใจในการหาที่จอดรถแก่ผู้ขับ

โปรแกรมจะทำการดึงข้อมูลสถานะต่างของลานจอดรถจากฐานข้อมูลเพื่อตรวจสอบหาตำแหน่งที่ว่างที่มีอยู่ในลานจอดรถ เมื่อมีรถเข้ามาในลานจอดรถโปรแกรมจะทำการแนะนำที่ว่างให้แก่ผู้ขับ โดยโปรแกรมจะทำการตัดสินใจเลือกตำแหน่งที่ว่างที่ใกล้ที่สุดด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบจากระดับความสำคัญของตำแหน่งที่ว่างทั้งหมด ซึ่งตำแหน่งที่ใกล้ที่สุดจะมีระดับความสำคัญมากที่สุด โปรแกรมจะทำการแนะนำผู้ขับโดยแสดงสัญญาณสีเหลือง ณ ตำแหน่งที่จะทำการแนะนำ

3.2.3 คำอธิบายโปรแกรมในส่วนที่สำคัญ

```
Private Const strconn = "Provider=Microsoft.Jet.OLEDB.4.0; Data Source=c:\park.mdb;Persist Security Info=false"
```

เป็นการกำหนดรูปแบบการเชื่อมต่อ กับ Database และการกำหนดชื่อของ Database ที่ใช้

```

Private Sub IN_Click()
Dim i As Integer
If flags4 = 0 And vacnums <> 0 Then
    flags4 = vacnums
    flags4 = flags4 - 1
ElseIf flags4 = 0 And vacnums = 0 Then
    flags4 = 0
Else:
    flags4 = flags4 - 1
End If
    rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        rs.Fields("flag").Value = 1
    Exit For
Else: rs.MoveNext
End If
Next i
    rs.MoveFirst
End Sub

```

เป็นฟังชันก์ที่ใช้ในการจำลองเหตุการณ์ที่มีรถเข้ามาในลานจอดรถ ฟังชันก์นี้จะทำการระบุตำแหน่งที่จอดรถที่เหมาะสมให้แก่ผู้ขับขี่

```

Sub toggle(i As Integer)
Dim j As Integer
rs.MoveFirst
For j = 0 To i - 2
    rs.MoveNext
Next j

If rs.Fields("status").Value = 0 Then
    rs.Fields("status").Value = 1
    rs.Fields("flag").Value = 0
    time(j) = rs.Fields("time").Value * mul
Else:
    If flags4 > 0 Then
        flags4 = flags4 + 1
End If
    rs.MoveFirst
End Sub

```

เป็นฟังชันก์ที่ใช้ในการกลับค่าตำแหน่งที่มีรถจอดอยู่หรือไม่มีรถจอดอยู่เพื่อใช้ในการจำลองเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในลานจอดรถ

๕๐๘๐๔๔๗ e. ๒

3.3 การพัฒนาในส่วนของการแสดงผลด้วยแพงวงจร LED

4900121

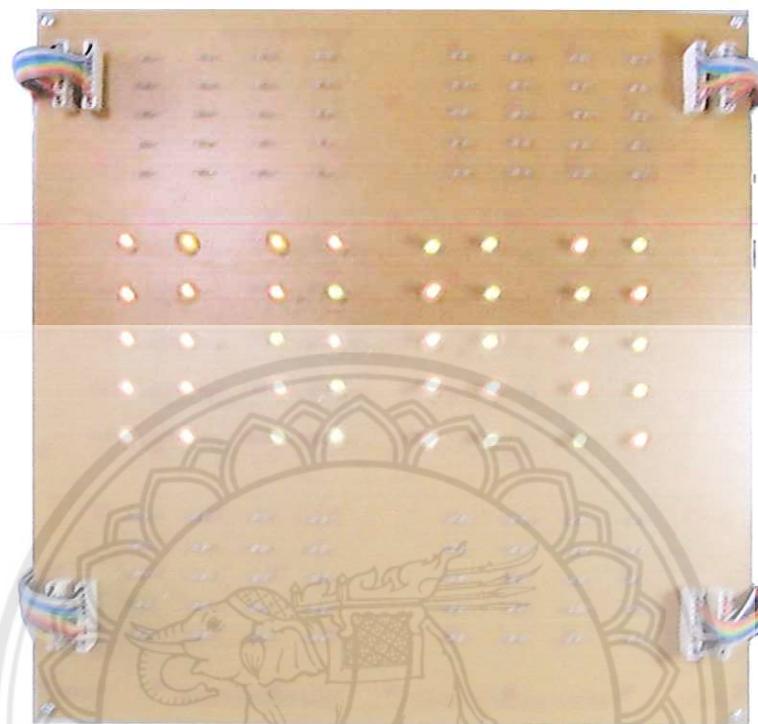
3.3.1 การออกแบบแพงวงจร ที่ใช้ในการแสดงผล

ผศ.

๖๕๘๑๕.

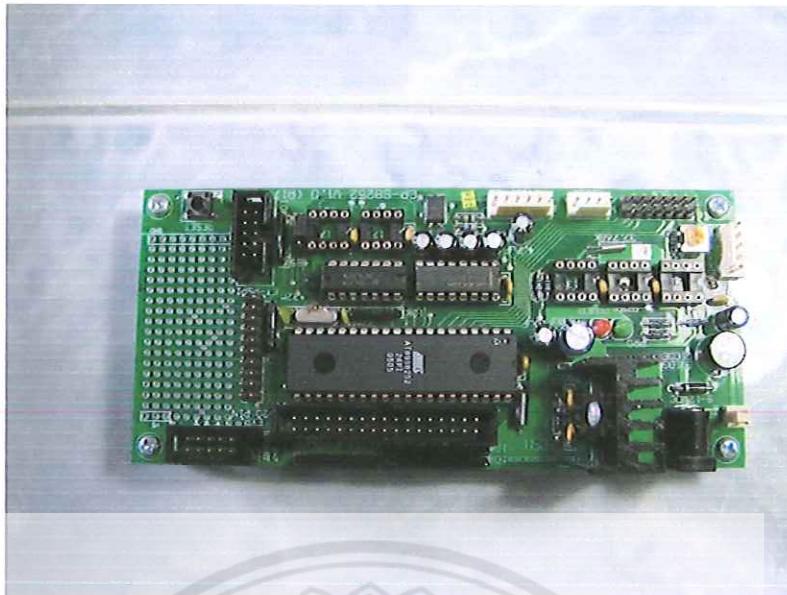
๒๕๔๘.

ค. ๒

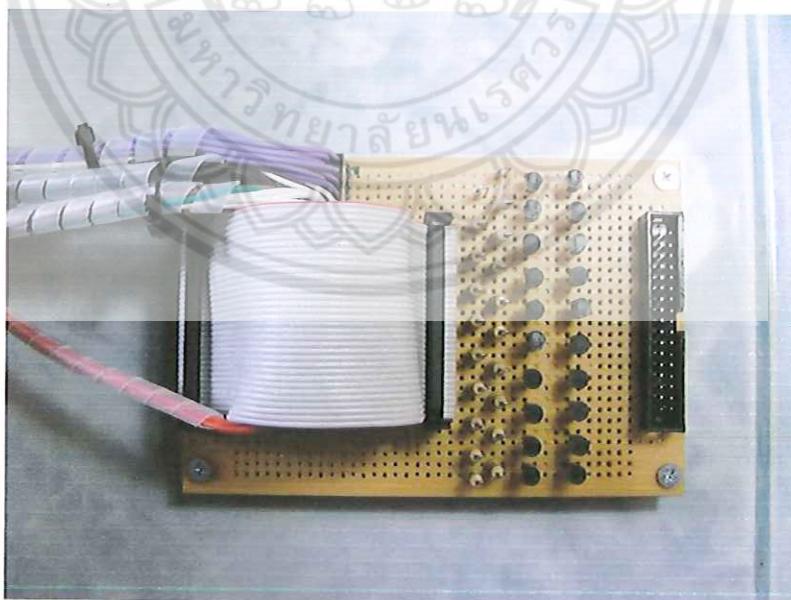
รูปที่ 3.7 ภาพแพงวงจร LED

แพงวงจร LED ใช้ในการแสดงผลซึ่งรับค่ามาจากคอมพิวเตอร์ ประกอบไปด้วย LED ที่สามารถแสดงได้ 3 สีจำนวน 40 ตัว โดยที่แต่ละตัวแสดงตำแหน่งที่จ่อครด 1 ตำแหน่ง โดยที่สัญญาณไฟ สีแดง หมายถึง ตำแหน่งนั้น ได้มีร่องจอดอยู่แล้ว สีเขียว หมายถึง แทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ และ สีส้ม หมายถึง ตำแหน่งที่แนะนำให้ผู้ใช้งานป้อนข้อมูล ดังรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.8 ภาคในโครค่อนโตรลเลอร์ CP-S8252 V1.0

ดังรูปที่ 3.8 เป็นในโครค่อนโตรลเลอร์ชนิดหนึ่งซึ่งการใช้งานนั้นจะต้องทำการใส่คำสั่ง Assembly เข้าไปใน CHIP ก่อนที่จะทำงานและในโครค่อนโตรลเลอร์นี้จะรับคำสั่งจากคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ท RS232 และจะประมวลผลคำสั่งแล้วจึงส่งค่าไปให้ແຜງງจรที่ใช้ในการขับ LED และส่งค่าไปต่อเพื่อแสดงผลผ่านทางແຜງງจร LED ต่อไป

รูปที่ 3.9 ແຜງງຈຣ່າໃຫ້ໃນການຂັບ LED

ເພື່ອປຶກກັນໄມ້ໃຫ້ພອຽທຂອງໃນໂຄຣຄອນໂຕຣລເລອຣ CP-S8252 V1.0 ເກີດຄວາມເສີຍຫາຍຈາກການຈ່າຍໄຟເພື່ອຂັບ LED ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕົອງສ໌ຮ້າງງຈຣທີ່ໃຫ້ຈ່າຍໄຟເພື່ອຂັບ LED ຈຶ່ງມາດັງຮູບທີ່ 3.9

3.3.2 โปรแกรม Assembly ที่สำคัญในการควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

```

MOV IE,#00000000B
MOV TMOD,#20H
MOV TL1,#0FDH
MOV TH1,#-5

```

เป็นการกำหนดตั้งค่าให้กับ Timer1 เพื่อใช้สร้าง Baud Rate ในการรับส่งข้อมูล

```

MOV SCON,#52H
SETB TR1
MOV P0,#00000000B
MOV P1,#00000000B
MOV P2,#01000000B

```

เป็นการกำหนดค่าให้กับ SCON Register โดยเลือกโหมด 1 และให้รับข้อมูล REN=1

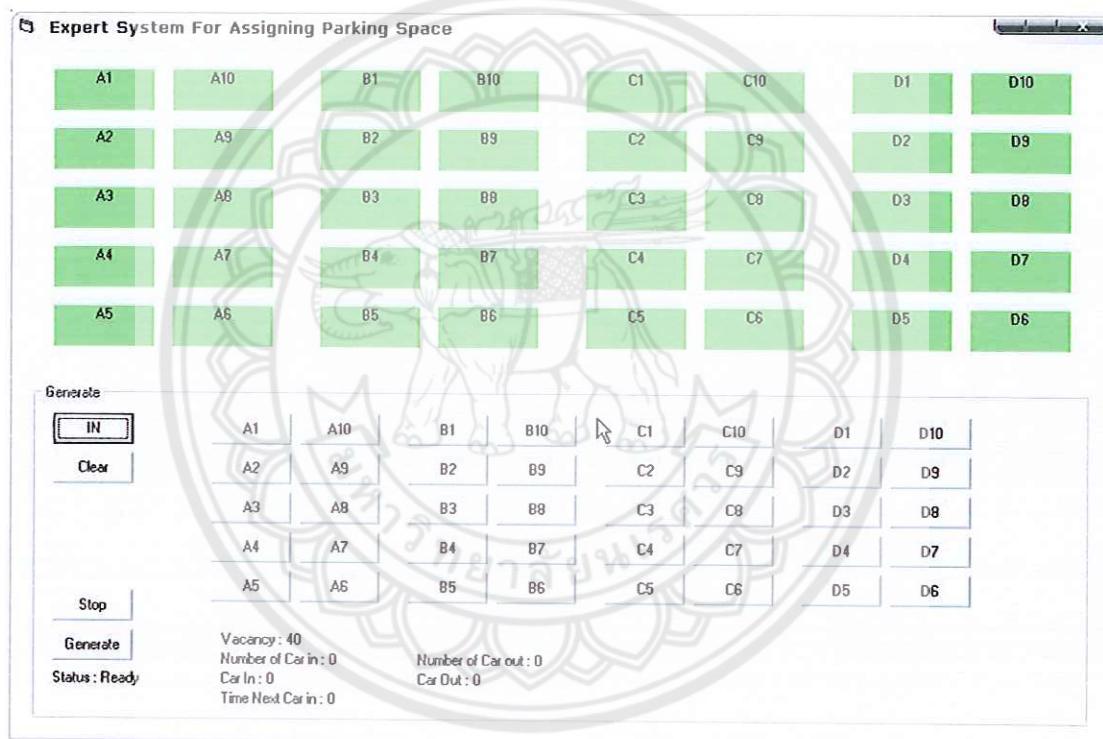
ขั้นตอนการดำเนินการดำเนินการในการพัฒนาโปรแกรมสามารถแบ่งการทำงานออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้คือ ในส่วนการแสดงผล โปรแกรมจะแสดงตำแหน่งว่าตำแหน่งใดมีรถจอดบ้าง ส่วนของ โปรแกรมจะประมวลว่ามีตำแหน่งใดบ้างที่มีรถจอดอยู่แล้วเก็บไว้ใน Database และส่วนที่ใช้แสดงผลบนหน้าจอ LED

เมื่อนำส่วนของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมา ไปติดต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์ และผังวงจรที่ได้สร้างขึ้น มาทำงานร่วมกัน โดยที่โปรแกรมจะส่งค่าให้ไมโครคอนโทรลเลอร์และไมโครคอนโทรเลอร์จะส่งค่าไปให้ผังวงจรที่ใช้ในการขับ LED และแสดงผลต่อไปในผังวงจร LED การทดลองการแสดงผลและจำลองเหตุการณ์นี้จะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

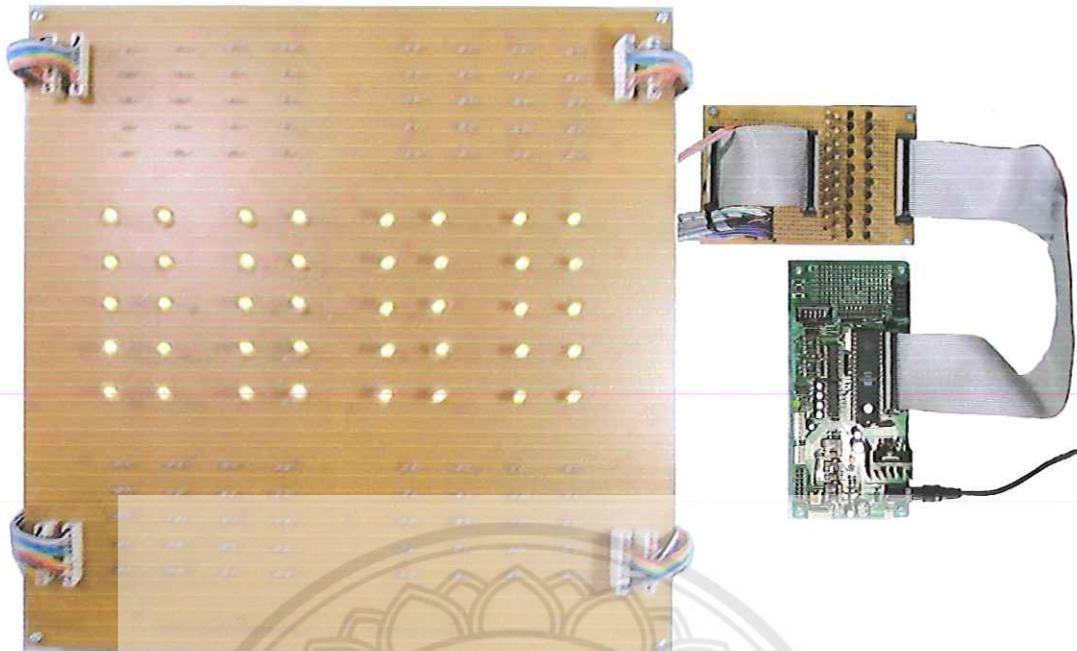
บทที่ 4

ผลการทดลอง

ในบทนี้เป็นการทำการทดลองเกี่ยวกับ ระบบอัจฉริยะสำหรับระบุตำแหน่งที่ว่างในการจอดรถ (Expert system for assigning parking space) ซึ่งเราได้ศึกษาและพัฒนาจากบทที่ผ่านมาแล้ว การทดลองในบทนี้จะเป็นการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถเกิดขึ้นได้กับโปรแกรม เช่น การจำลองเหตุการณ์ที่มีรถเข้ามาในลานจอดรถ การจำลองเหตุการณ์ที่มีรถออกจากร้านจอดรถ และการเปลี่ยนสีของสัญญาณไฟเพื่อบอกสถานะของที่จอดรถ เป็นต้น

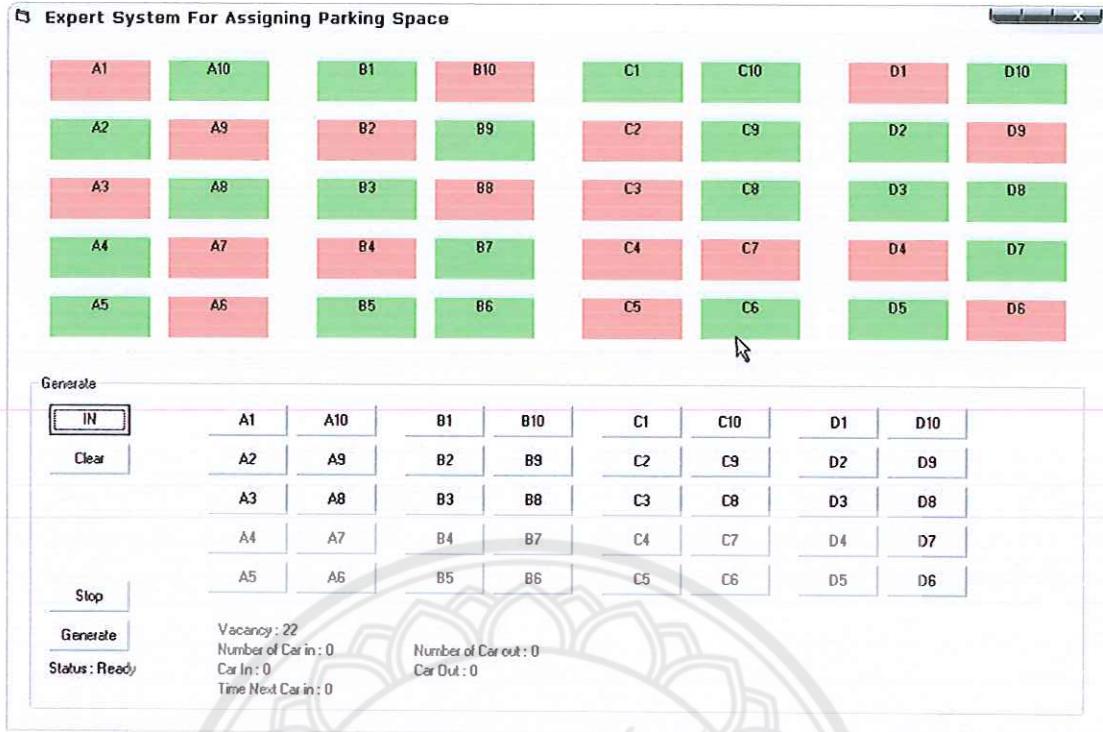

รูปที่ 4.1 ภาพแสดงโปรแกรมที่พัฒนาเสร็จบนขอคอมพิวเตอร์

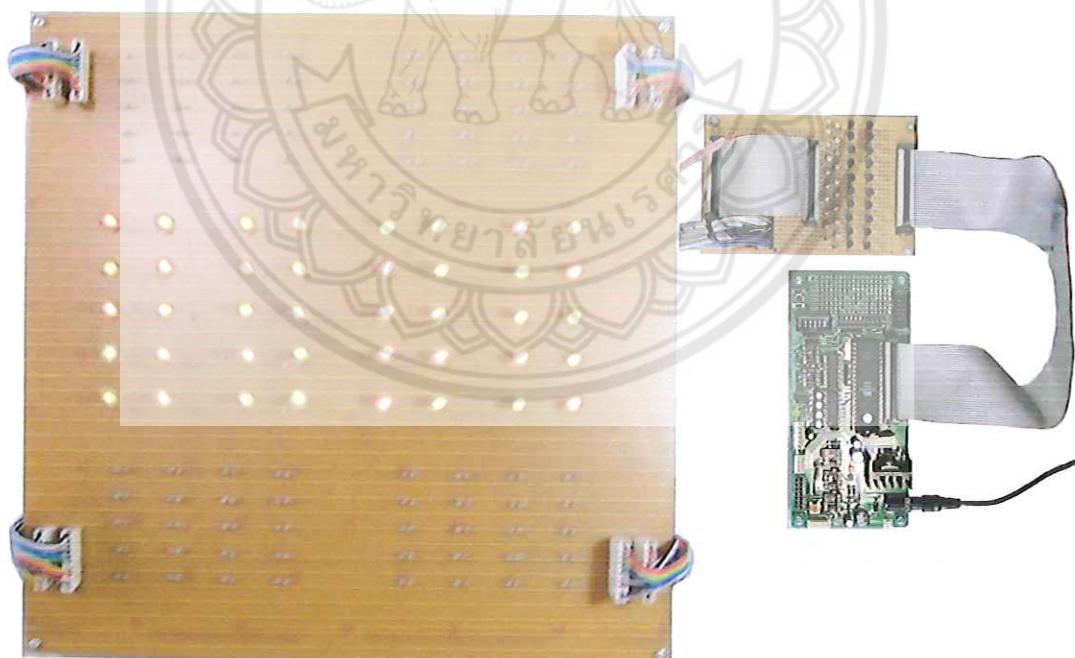

รูปที่ 4.2 ภาพแสดงทางแพงวงจร LED ที่ได้ทำขึ้น

จากรูปที่ 4.1 และ รูปที่ 4.2 เมื่อทำการเปิดโปรแกรม ตัวโปรแกรมจะทำการคึ่งข้อมูลจากฐานข้อมูล แล้วทำการประมวลผลและแสดงสถานะตำแหน่งต่างในลานจอดรถในส่วนของการแสดงผลด้านบน โดย สีเขียว หมายถึง ว่าง สีแดง หมายถึง ไม่ว่าง และสีเหลือง หมายถึง ตำแหน่งที่โปรแกรมแนะนำให้ผู้ขับนำรถไปจอด จะเห็นได้ว่าการแสดงผลบนจอคอมพิวเตอร์และแพงวงจร LED ที่ได้ทำขึ้นนั้นมีสถานะเหมือนกัน

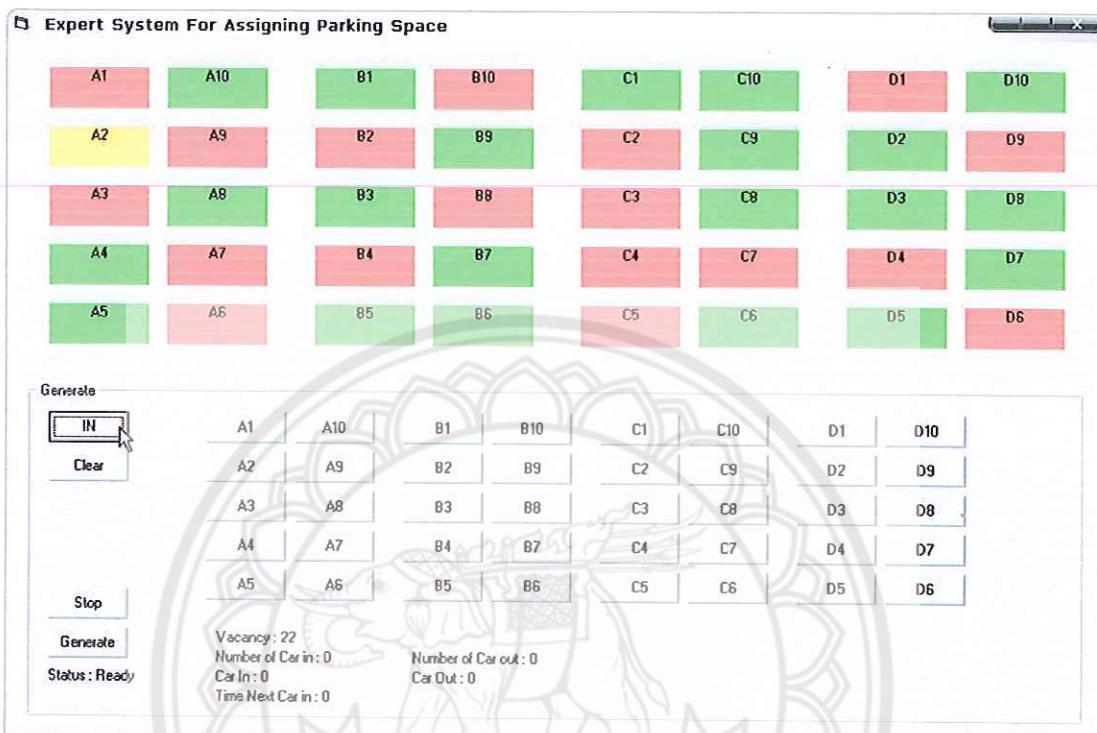

รูปที่ 4.3 ภาพแสดงโปรแกรมที่พัฒนาเสร็จภาพที่สอง

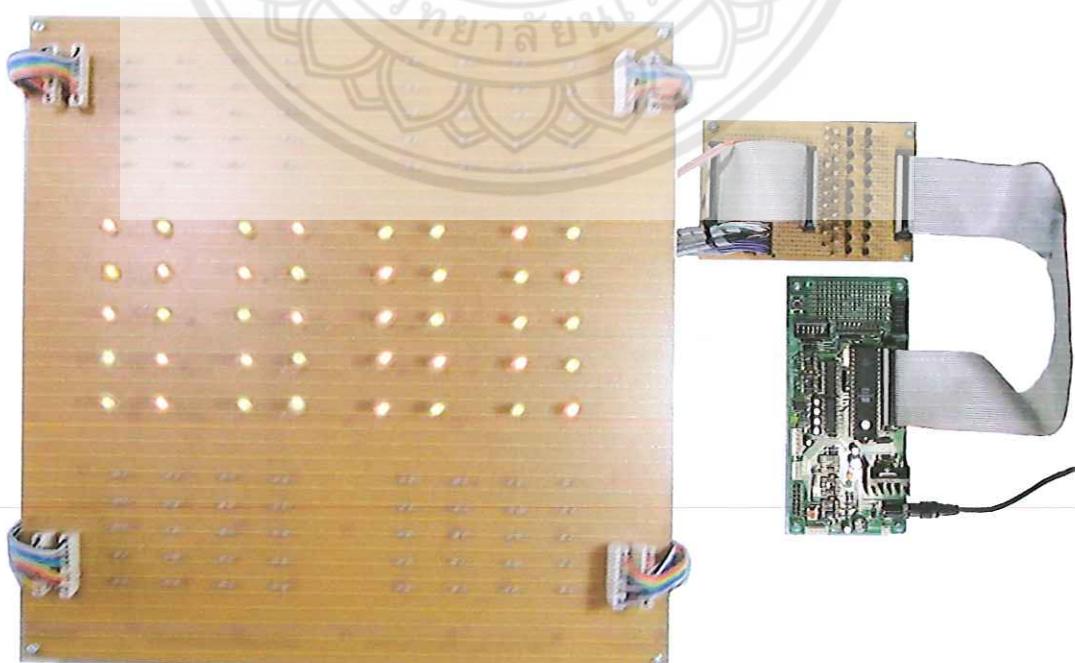

รูปที่ 4.4 ภาพแสดงทางแห่งวงจรLED ภาพที่สอง

จากรูปที่ 4.3 และ รูปที่ 4.4 แสดงโปรแกรมหลังจากได้ทำการกำหนดให้มีรถเข้าจอดอยู่ในลานจอดรถ โดยตำแหน่งสีแดง แทนตำแหน่งที่มีรถจอดอยู่แล้ว เช่น A1 A3 A6 A7 และ A9 เป็นต้น และตำแหน่งสีเขียวแทนตำแหน่งที่ยังไม่มีรถจอด เช่น A2 A4 A5 A8 และ A10 เป็นต้น

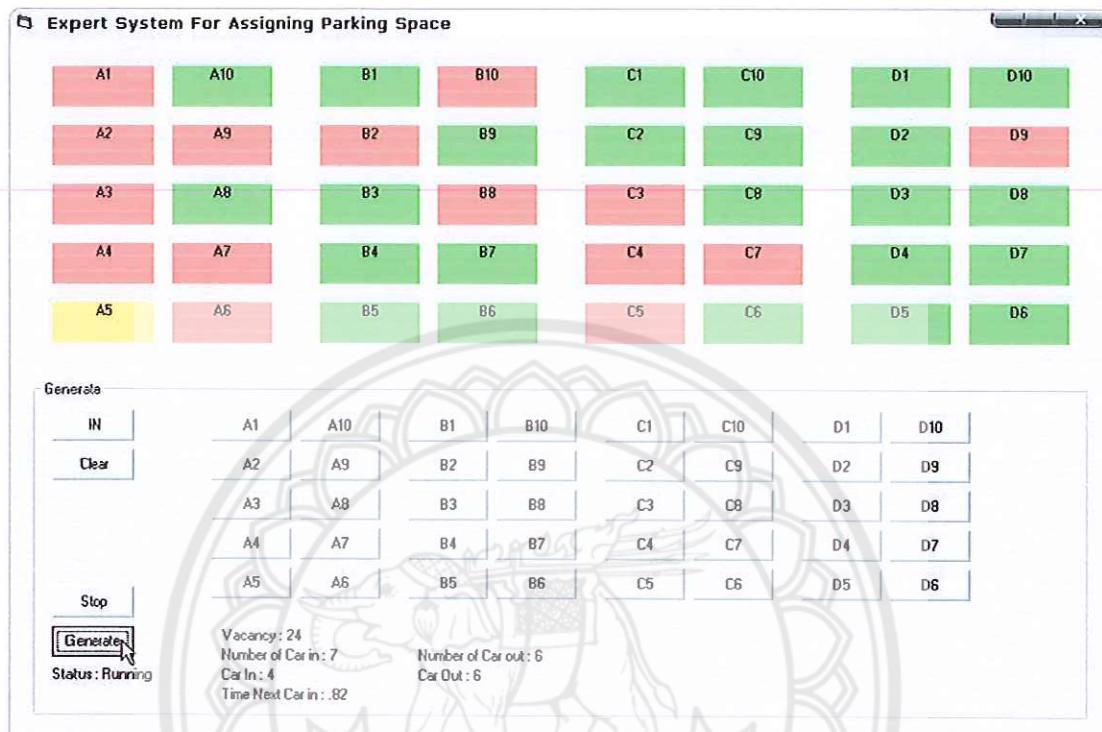

รูปที่ 4.5 ภาพแสดงโปรแกรมขณะมีรถเข้า

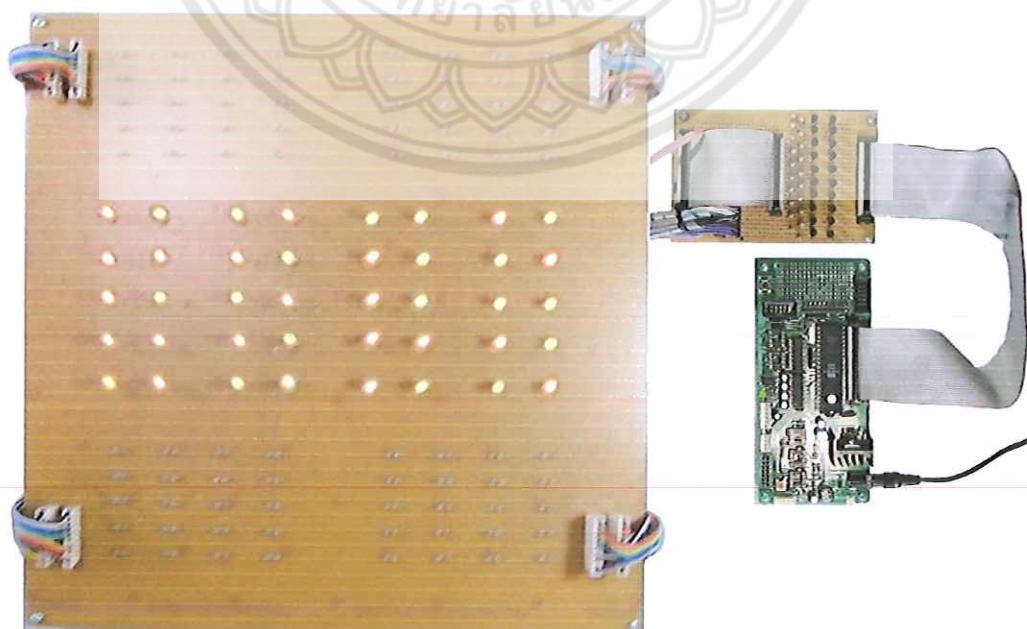

รูปที่ 4.6 ภาพแสดงทางแพงวงจรLED ขณะมีรถเข้า

เมื่อมีรถเข้ามาในลานจอดรถ โปรแกรมจะทำการประมวลผล และแนะนำตำแหน่งที่ว่างที่ใกล้ที่สุดให้กับผู้ขับ ดังรูปที่ 4.5 และ รูปที่ 4.6 โดยสถานะของตำแหน่งที่เดิมเป็นสีเขียวจะเปลี่ยนจากเป็นสีส้มกระพริบ เพื่อบอกว่าตำแหน่งที่ใกล้ที่สุดคือตำแหน่งสัญญาณไฟกระพริบสีส้ม

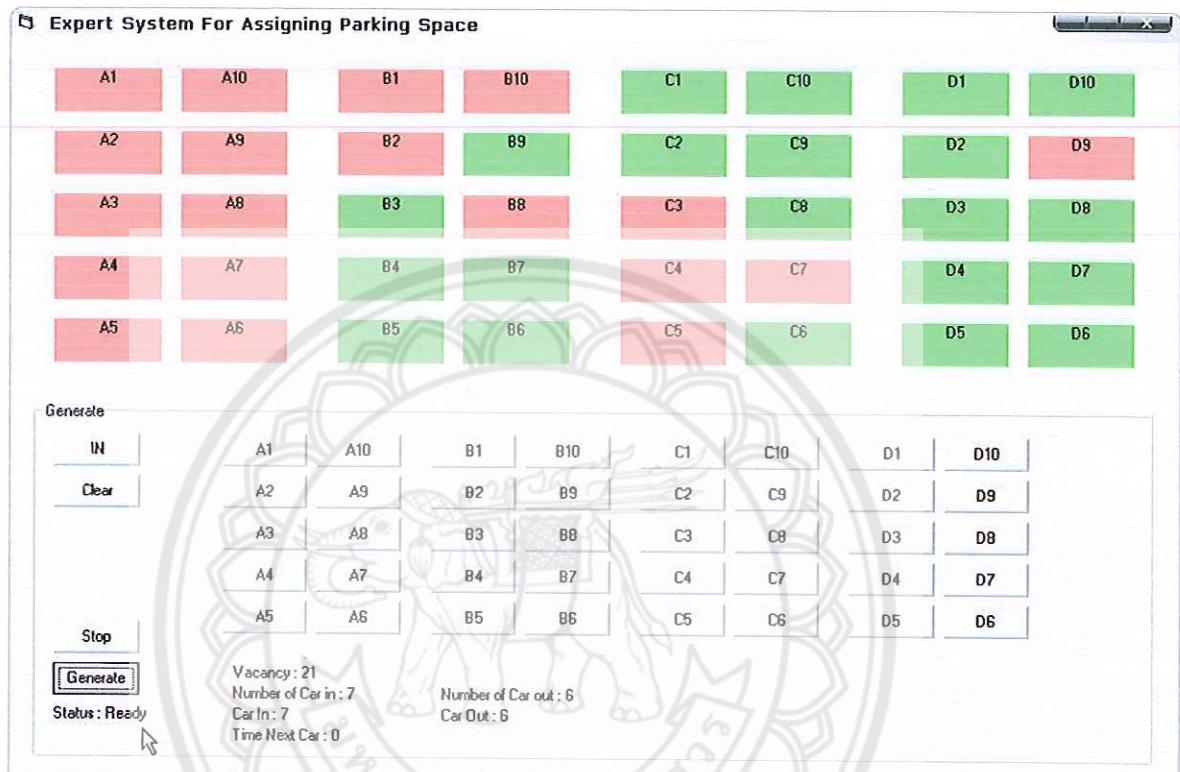

รูปที่ 4.7 ภาพแสดงโปรแกรมขณะทำการจำลองเหตุการณ์

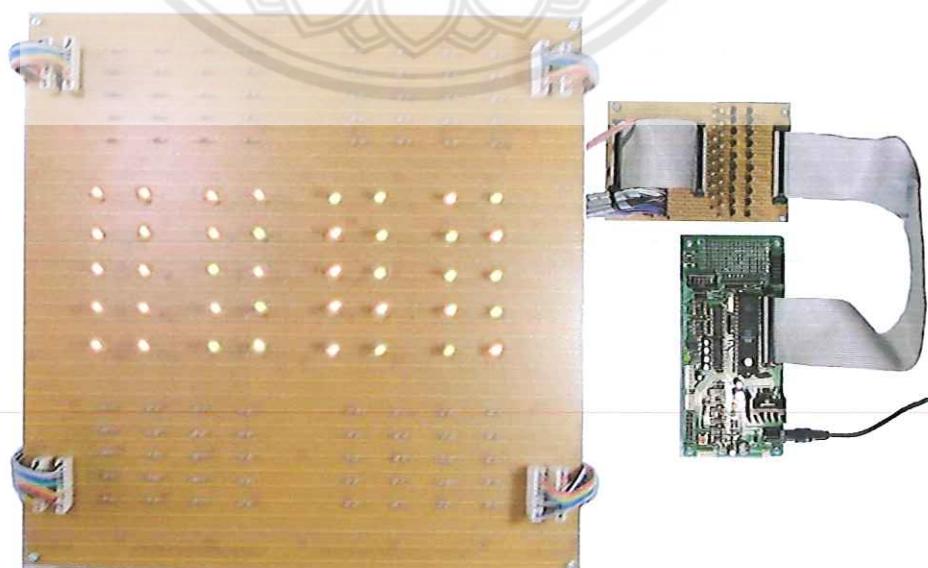

รูปที่ 4.8 ภาพแสดงทางผังวงจรLED ขณะทำการจำลองเหตุการณ์

ขณะที่โปรแกรมทำการจัดการจอดรถ โปรแกรมจะแสดงสถานะของโปรแกรมว่ากำลังทำงานอยู่ด้วย (Status: Running) ดังรูปที่ 4.9 และ รูปที่ 4.10 และเมื่อมีรถเข้ามาพร้อมกัน 2 คัน โปรแกรมก็จะทำการแนะนำตำแหน่งที่ใกล้ที่สุดให้กับผู้ขับขี่ทั้ง 2 คันพร้อมกันด้วยสัญญาณไฟกระพริบสีส้ม 2 ตำแหน่งที่ใกล้ที่สุด

รูปที่ 4.11 ภาพแสดงโปรแกรมหลังจากทำการจัดการจอดรถ

รูปที่ 4.10 ภาพแสดงทางผังวงจร LED หลังจากทำการจัดการจอดรถ

หลังจากทำการจำลองเหตุการณ์เสร็จสถานะของโปรแกรมจะแสดงให้ทราบว่าทำการจำลองเหตุการณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว(Status: Ready) ดังรูปที่ 4.11 และ รูปที่ 4.12 คือเมื่อมีรถจอดในตำแหน่งที่ได้แนะนำไว้แล้ว สีของสัญญาณไฟก็จะเปลี่ยนไปเป็นสีแดงเพื่อแสดงว่ามีรถจอดในตำแหน่งนี้แล้ว

จากการทดสอบผลการทำงานของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นพบว่า โปรแกรมสามารถแสดงผลได้อย่างถูกต้อง ในสถานการณ์ที่มีรถเข้ามาในลักษณะของรถ โปรแกรมจะทำการจัดหาที่ว่างที่ใกล้ที่สุดในลักษณะของรถให้ผู้ขับขี่ และเมื่อผู้ขับขี่เดือกด้วยรถแล้ว โปรแกรมก็จะเปลี่ยนสถานะของที่จอดรถตำแหน่งนั้นว่ามีรถจอดอยู่แล้ว ทำให้ง่ายในการหาที่จอดรถ

เมื่อได้ทำการทดสอบการทำงานร่วมกันระหว่าง ไมโครคอนโทรลเลอร์ และ โปรแกรมไปแล้ว และในบทต่อไปจะเป็นการสรุปผลการทดลอง การระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำการทดลอง และข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบให้สามารถทำงานได้ดีขึ้นต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การทำงานของโปรแกรมที่ได้พัฒนาขึ้นจะแบ่งการทำงานออกเป็น 3 ส่วนคือ

- การทำงานในส่วนของการจำลองเหตุการณ์ ทำงานโดยการสุ่มจำนวนรถที่จะเข้าและออกจากสถานีจอดรถ และกำหนดค่าเวลาต่างๆ ขึ้นมา และทำการจับเวลาเพื่อคำนวณเหตุการณ์ที่จำลองขึ้น โดยเหตุการณ์ที่ถูกจำลองขึ้นจะไปทำการเปลี่ยนข้อมูลในฐานข้อมูลของสถานีจอดรถด้วย

- การทำงานในส่วนของระบบแนะนำที่ว่างแก่ผู้ขับ ทำงานโดยการดึงข้อมูลต่างๆ จากฐานข้อมูลของสถานีจอดรถมาทำการประมวลผล และทำการแนะนำตำแหน่งที่ว่างที่ใกล้ที่สุดแก่ผู้ขับซึ่งจะนำรถเข้ามาจอดในสถานีจอดรถ แสดงตำแหน่งอื่นๆ ในสถานีจอดรถ และส่งข้อมูลออกไปให้ในโทรศัพท์มือถือด้วย

- การทำงานในส่วนของไมโครคอนโทรลเลอร์โดยมีการรับข้อมูลมาจากคอมพิวเตอร์เพื่อนำค่าน้ำหนักและความเร็วของรถที่ได้ทำขึ้นมา โดยข้อมูลที่ได้รับมาจะเป็นชุด การเรียบเรียงต่อเนื่องติดต่อกันคอมพิวเตอร์ด้วยพอร์ต RS232แล้วต่อ กับไมโครคอนโทรลเลอร์ CP-S8252 V1.0 เพื่อรับคำสั่ง

จากการประยุกต์ใช้ความรู้ในค้านโปรแกรมมิ่ง และการทำงานกับไมโครคอนโทรลเลอร์ในโครงการ พบร่วมกับการนำข้อมูลจากฐานข้อมูลมาแสดงผล การจำลองข้อมูลในการทำงาน และการรับค่าจากคอมพิวเตอร์มาแสดงผลในแพลตฟอร์มที่ได้ทำขึ้นมา สามารถแสดงผลข้อมูลในสถานีจอดรถได้อย่างถูกต้อง

5.2 ปัญหาในการทดลอง

- การเขียนโปรแกรมจำลองเหตุการณ์ การเข้าออกของรถในสถานีจอดรถให้ครอบคลุมสถานการณ์ทุกสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ทำได้ยาก

- ในการตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานของได้แอสเซมบลีทำได้ลำบาก เพราะต้องทำการเบรินลงในไมโครคอนโทรลเลอร์และสั่งทำงานจริงก่อน ซึ่งใช้เวลาค่อนข้างมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการปรับปรุง

- แพลตฟอร์มที่ใช้ในการขยายพอร์ตและแพลตฟอร์ม LED ที่ได้ทำขึ้นมา มีความประบูรณ์มาก จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะถ้าหากเกิดความเสียหายขึ้นจะทำให้ไม่สามารถแสดงผลได้อย่างถูกต้อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

- โปรแกรมในโครงการที่ทางผู้พัฒนาได้พัฒนาขึ้นใช้ วิชวลебสิก 6 เนื่องจากง่ายต่อการออกแบบและพัฒนา หากมีการนำไปศึกษาพัฒนาต่อไป อาจเลือกใช้ภาษาอื่นในการพัฒนา เพื่อที่จะให้สามารถทำงานได้ซับซ้อนมากขึ้น
- หากสามารถพัฒนาให้สามารถใช้งานได้ในสถานที่จริง ก็จะเป็นการดีอย่างยิ่งเนื่องจากจะช่วยลดระยะเวลาในการจอดรถ และประหยัดทรัพยากรเชื้อเพลิงแก่ผู้ขับได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

- [1] สังฆะ จรัสรุ่งรัววร. คู่มือการเขียนโปรแกรมใช้งาน Visual Basic 6, สำนักพิมพ์อินไซเพรส : 2545
- [2] ธีรวัฒน์ ประกอบผล. การประยุกต์ใช้งานโปรแกรมโกรคอนโทรลเลอร์, สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย - ญี่ปุ่น) : 2546

ภาคผนวก

ส่วนของโปรแกรมในวิชาลับสิก 6

```

Option Explicit
Dim time(0 To 39) As Integer
Dim time2(0 To 39) As Integer
Dim flag(0 To 39) As Integer
Dim car_in(0 To 39) As Integer
Dim vacpos(0 To 39) As Integer
Dim tmppos(0 To 39, 0 To 1) As Integer
Dim outpos(0 To 39, 0 To 1) As Integer
Dim position(0 To 39) As Integer
Dim vacnums, carnums, carnums2, flags, flags2, flags3, flags4, k, p, positions, tmp As Integer
Dim mul As Integer
Dim conn As New ADODB.Connection
Dim cmd As New ADODB.Command
Dim rs As New ADODB.Recordset
Dim channel As Integer
Private Const strconn = "Provider=Microsoft.Jet.OLEDB.4.0; Data Source=c:\park.mdb;Persist Security Info=false"

'-----function gen pos out-----
Sub nar(i As Integer)
Dim j As Integer
Dim k As Integer
k = i
tmppos(i, 0) = outpos(round(Rnd * (39 - vacnums)), 0)
For j = 0 To i - 1
    If tmppos(i, 0) = tmppos(j, 0) Then
        nar (k)
    Else:
        End If
    Next j
End Sub
'-----end function gen pos out-----

'-----function gen out time-----
Sub ntm(i As Integer)
Dim j As Integer
Dim k As Integer
k = i
outpos(i, 1) = (i * mul) + ((round(Rnd * 10) + 1) * mul)
For j = 0 To i - 1
    If outpos(i, 1) = outpos(j, 1) Then
        ntm (k)
    Else:
        End If
    Next j
End Sub
'-----end function gen out time-----

```

```

'-----function toggle-----
Sub toggle(i As Integer)
Dim j As Integer
rs.MoveFirst
For j = 0 To i - 2
    rs.MoveNext
Next j

If rs.Fields("status").Value = 0 Then
    rs.Fields("status").Value = 1
    rs.Fields("flag").Value = 0
    time(j) = rs.Fields("time").Value * mul
Else:
    rs.Fields("status").Value = 0
    If flags4 > 0 Then
        flags4 = flags4 + 1
    End If
End If
rs.MoveFirst
End Sub
'-----end function toggle-----

'-----button A1-D10-----
Private Sub A1_Click()
toggle (1)
End Sub

Private Sub A2_Click()
toggle (2)
End Sub

Private Sub A3_Click()
toggle (3)
End Sub

Private Sub A4_Click()
toggle (4)
End Sub

Private Sub A5_Click()
toggle (5)
End Sub

Private Sub A6_Click()
toggle (6)
End Sub

Private Sub A7_Click()
toggle (7)
End Sub

Private Sub A8_Click()
toggle (8)
End Sub

Private Sub A9_Click()
toggle (9)
End Sub

```

```
Private Sub A10_Click()  
toggle (10)  
End Sub
```

```
Private Sub B1_Click()  
toggle (11)  
End Sub
```

```
Private Sub B2_Click()  
toggle (12)  
End Sub
```

```
Private Sub B3_Click()  
toggle (13)  
End Sub
```

```
Private Sub B4_Click()  
toggle (14)  
End Sub
```

```
Private Sub B5_Click()  
toggle (15)  
End Sub
```

```
Private Sub B6_Click()  
toggle (16)  
End Sub
```

```
Private Sub B7_Click()  
toggle (17)  
End Sub
```

```
Private Sub B8_Click()  
toggle (18)  
End Sub
```

```
Private Sub B9_Click()  
toggle (19)  
End Sub
```

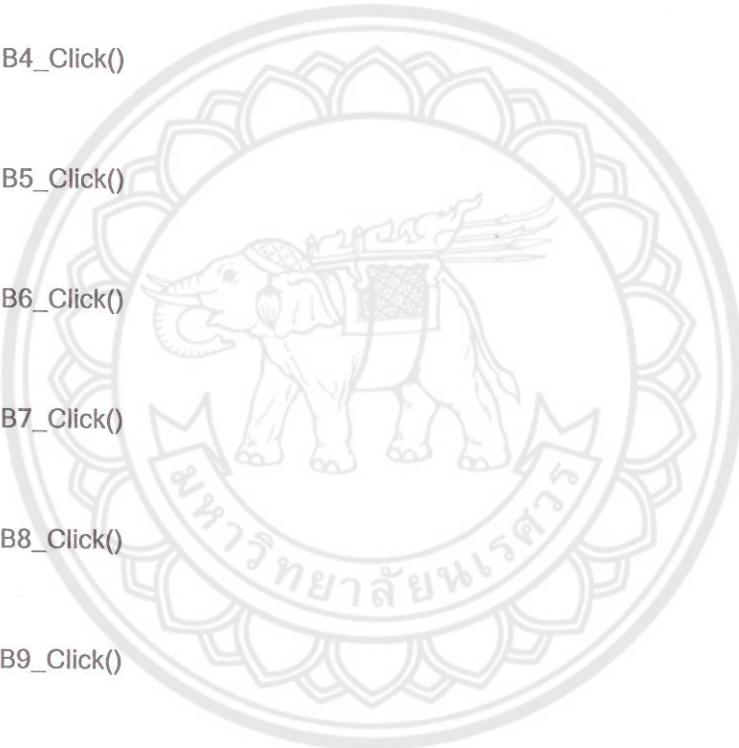
```
Private Sub B10_Click()  
toggle (20)  
End Sub
```

```
Private Sub C1_Click()  
toggle (21)  
End Sub
```

```
Private Sub C2_Click()  
toggle (22)  
End Sub
```

```
Private Sub C3_Click()  
toggle (23)  
End Sub
```

```
Private Sub C4_Click()  
toggle (24)
```



```
End Sub

Private Sub C5_Click()
    toggle (25)
End Sub

Private Sub C6_Click()
    toggle (26)
End Sub

Private Sub C7_Click()
    toggle (27)
End Sub

Private Sub C8_Click()
    toggle (28)
End Sub

Private Sub C9_Click()
    toggle (29)
End Sub

Private Sub C10_Click()
    toggle (30)
End Sub

Private Sub D1_Click()
    toggle (31)
End Sub

Private Sub D2_Click()
    toggle (32)
End Sub

Private Sub D3_Click()
    toggle (33)
End Sub

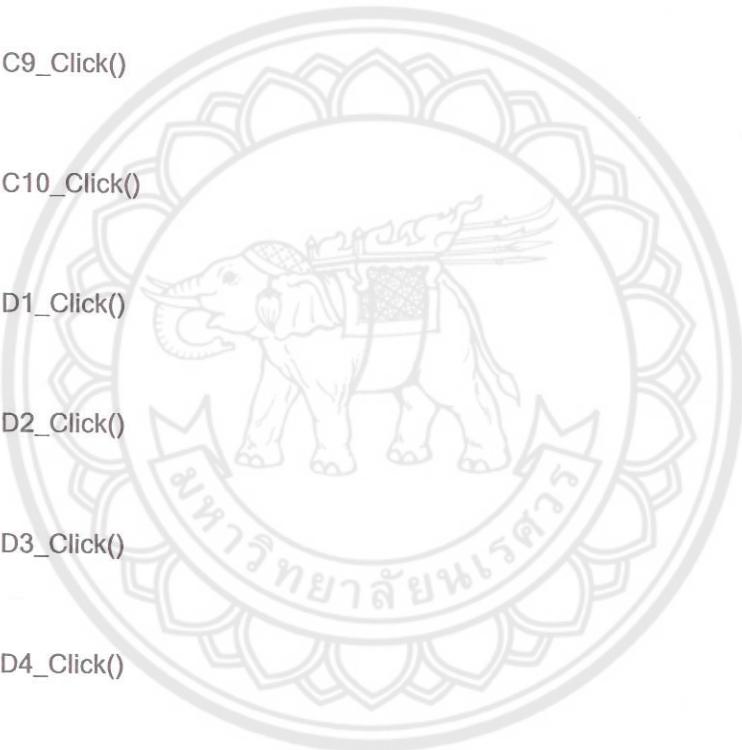
Private Sub D4_Click()
    toggle (34)
End Sub

Private Sub D5_Click()
    toggle (35)
End Sub

Private Sub D6_Click()
    toggle (36)
End Sub

Private Sub D7_Click()
    toggle (37)
End Sub

Private Sub D8_Click()
    toggle (38)
End Sub
```



```

Private Sub D9_Click()
    toggle (39)
End Sub

Private Sub D10_Click()
    toggle (40)
End Sub
'-----end button A1-D10-----

'-----button Clear-----
Private Sub Clear_Click()
    Dim i As Integer
    rs.MoveFirst
    For i = 0 To 39
        rs.Fields("status").Value = 0
        rs.Fields("flag").Value = 0
        time(i) = rs.Fields("time").Value * mul
        rs.MoveNext
    Next i
    rs.MoveFirst
    vacnums = 0
    flags = 0
    flags2 = 0
    flags3 = 0
    flags4 = 0
    tmp = 0
    For i = 0 To 39
        vacpos(i) = 0
        position(i) = 0
        time2(i) = 0
    Next i
    Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
    Carnum.Caption = "Number of Car in : 0"
    Carin.Caption = "Car In : 0"
    TNCar.Caption = "Time Next Car in : 0"
    Carnum_out.Caption = "Number of Car out : 0"
    Carout.Caption = "Car Out : 0"
End Sub
'-----end button Clear-----

Private Sub Form_Load()
    Dim i As Integer
    channel = 1
    'Set connection to microcontroller
    MSComm1.Settings = "9600,N,8,1"
    MSComm1.CommPort = 1      'use com1
    'MSComm1.InputLen = 1
    MSComm1.PortOpen = True
    MSComm1.RThreshold = 1
    mul = 10
    With conn
        If .State = adStateOpen Then .Close
        .ConnectionString = strconn
        .ConnectionTimeout = 90
        .Open
    End With

```

```

Dim sqlparking As String
sqlparking = "SELECT * FROM slot"
With rs
    If .State = adStateOpen Then .Close
    .ActiveConnection = conn
    .CursorLocation = adUseClient
    .LockType = adLockOptimistic
    .CursorType = adOpenForwardOnly
    .Open sqlparking
End With

For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        label1(i).BackColor = &H80FF80
        'MSComm1.Output = ptl(i) & "0"
    ElseIf rs.Fields("Status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        label1(i).BackColor = &H80FFFF
        'MSComm1.Output = ptl(i) & "1"
    Else: label1(i).BackColor = &H8080FF
        'MSComm1.Output = ptl(i) & "2"
    End If
    time(i) = rs.Fields("time").Value * mul
    flag(i) = rs.Fields("flag").Value
    rs.MoveNext
Next i

rs.MoveFirst
vacnums = 0
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 Then
        vacnums = vacnums + 1
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums

End Sub

'-----button Generate-----
Private Sub Generate_Click()
Dim i As Integer
Dim j As Integer
vacnums = 0 '<-----clear var
flags = 0
flags2 = 0
flags3 = 0
flags4 = 0
For i = 0 To 39
    vacpos(i) = 0
    outpos(i, 0) = 0
    outpos(i, 1) = 0
    position(i) = 0
    time2(i) = 0
    car_in(i) = 0
Next i
positions = 0
j = 0

```

```

rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        rs.Fields("flag").Value = 0
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst

For i = 0 To 39 '-----scan vacnums
    If rs.Fields("status").Value = 0 Then
        vacpos(positions) = i + 1
        positions = positions + 1
        vacnums = vacnums + 1
    Else:
        outpos(j, 0) = i + 1
        j = j + 1
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
If vacnums < 10 Then '-----gen num of car in
    carnums = round(Rnd * vacnums)
    If vacnums = 0 Then
        flags = 0
    Else:
        flags = 1
    End If
Else:
    carnums = round(Rnd * 9) + 1
    flags = 1
End If
If (40 - vacnums) < 10 Then '-----gen num of car out
    carnums2 = round(Rnd * (40 - vacnums))
    If (40 - vacnums) = 0 Then
        flags3 = 0
    Else:
        flags3 = 1
    End If
Else:
    carnums2 = round(Rnd * 9) + 1
    flags3 = 1
End If
tmp = carnums2 - 1
car_in(0) = 0 '-----gen time of car in
For i = 1 To carnums - 1
    car_in(i) = car_in(i - 1) + ((round(Rnd * 10) + 1) * mul)
Next i
For i = 0 To carnums2 - 1 '-----gen time&pos of car out
    nar(i)
    ntm(i)
Next i

For i = 0 To carnums2 - 1
    outpos(i, 0) = tmppos(i, 0)
Next i
p = 0

```

```

Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums '-----caption
Carnum.Caption = "Number of Car in : " & carnums
If flags = 1 Then
    Carin.Caption = "Car In : 1"
Else:
    Carin.Caption = "Car In : 0"
End If
TNCar.Caption = "Time Next Car in : " & (car_in(1) / mul)
Carnum_out.Caption = "Number of Car out : " & carnums2
Carout.Caption = "Car Out : 0"
End Sub
'-----end button Generate-----

'-----button IN-----
Private Sub IN_Click()
Dim i As Integer
If flags4 = 0 And vacnums <> 0 Then
    flags4 = vacnums
    flags4 = flags4 - 1
ElseIf flags4 = 0 And vacnums = 0 Then
    flags4 = 0
Else:
    flags4 = flags4 - 1
End If
rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        rs.Fields("flag").Value = 1
        Exit For
    Else: rs.MoveNext
    End If
Next i
rs.MoveFirst
End Sub
'-----end button IN-----

'-----button Stop-----
Private Sub Stop_Click()
Dim i As Integer
flags = 0
flags2 = 0
flags3 = 0
rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        rs.Fields("flag").Value = 0
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
vacnums = 0
For i = 0 To 39
    If rs.Fields("status").Value = 0 Then
        vacnums = vacnums + 1
    End If
    rs.MoveNext
Next i

```

```

rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    vacpos(i) = 0
    position(i) = 0
    time2(i) = 0
Next i
Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
Carnum.Caption = "Number of Car in : 0"
Carin.Caption = "Car In : 0"
TNCar.Caption = "Time Next Car in : 0"
Carnum_out.Caption = "Number of Car out : 0"
Carout.Caption = "Car Out : 0"
End Sub
'-----end button Stop-----

Private Sub Timer1_Timer()
Dim i As Integer
Dim j As Integer
Dim l As Integer
Dim m As Integer
Dim n As Integer
For i = 0 To 39
    Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        label1(i).BackColor = &H80FF80
        MSComm1.Output = ptl(i) & "0"
    ElseIf rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        label1(i).BackColor = &H80FFFF
        MSComm1.Output = ptl(i) & "1"
    Else:
        label1(i).BackColor = &H8080FF
        MSComm1.Output = ptl(i) & "2"
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    flag(i) = rs.Fields("flag").Value
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
For i = 0 To 39
    If flag(i) = 1 Then
        time(i) = time(i) - 1
        If time(i) = 0 Then
            rs.MoveFirst
            For j = 0 To i - 1
                rs.MoveNext
            Next j
            rs.Fields("flag").Value = 0
            time(i) = rs.Fields("time").Value * mul
        End If
    End If
Next i
m = 0
n = 0
vacnums = 0
rs.MoveFirst

```

```

For i = 0 To 39
    vacpos(i) = 0
Next i
For i = 0 To 39
    I = 0
    For j = 0 To carnnums - 1
        If i = position(j) - 1 Then
            I = 1
            Exit For
        End If
    Next j
    If rs.Fields("status").Value = 0 And I = 0 Then
        vacpos(m) = i + 1
        m = m + 1
        vacnums = vacnums + 1
    End If
    rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
If flags = 1 Then
    For j = 0 To carnnums - 1
        If car_in(j) = 0 Then
            positions = j
            For i = 0 To 39
                If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
                    rs.Fields("flag").Value = 1
                    flags2 = 1
                If round(Rnd * 3) < 3 Then
                    position(positions) = i + 1
                    time2(positions) = (rs.Fields("time").Value - 1) * mul
                Else:
                    position(positions) = vacpos(round(Rnd * vacnums))
                If position(positions) > 1 Then
                    rs.MoveFirst
                    For I = 0 To position(positions) - 2
                        rs.MoveNext
                    Next I
                    time2(positions) = (rs.Fields("time").Value - 1) * mul
                    rs.MoveFirst
                Else:
                    time2(positions) = (rs.Fields("time").Value - 1) * mul
                End If
            End If
            Exit For
        Else: rs.MoveNext
    End If
    rs.MoveFirst
    k = j + 1
    TNCar.Caption = "Time Next Car in : " & (car_in(k) / mul)
    Carin.Caption = "Car In : " & k
End If
If j = carnnums - 1 And car_in(carnums - 1) = 0 Then
    flags = 0
    TNCar.Caption = "Time Next Car : 0"
    Exit For
End If
car_in(j) = car_in(j) - 1

```

```

TNCar.Caption = "Time Next Car in : " & (car_in(k) / mul)
Next j

End If
If flags2 = 1 Then
  For i = 0 To positions
    If time2(i) = 0 Then
      toggle (position(i))
    End If
    I = 0
    rs.MoveFirst
    For j = 0 To 39
      If rs.Fields("status").Value = 0 Then
        I = I + 1
      End If
      rs.MoveNext
    Next j
    rs.MoveFirst
    If i = carnums - 1 And I = vacnumps Then
      flags2 = 0
      Exit For
    End If
    time2(i) = time2(i) - 1
  Next i
End If
If flags3 = 1 Then
  For i = 0 To carnums2 - 1
    If outpos(i, 1) = 0 Then
      j = outpos(i, 0)
      toggle (j)
      tmp = tmp - 1
      p = p + 1
    End If
    outpos(i, 1) = outpos(i, 1) - 1
    Carout.Caption = "Car Out : " & p
  Next i
  If tmp = -1 Then
    flags3 = 0
  End If
End If
If flags = 0 And flags2 = 0 And flags3 = 0 Then
  Stat.Caption = "Status : Ready"
Else:
  Stat.Caption = "Status : Running"
End If
If flags4 = vacnumps Then
  rs.MoveFirst
  For i = 0 To 39
    If rs.Fields("flag").Value = 1 Then
      rs.Fields("flag").Value = 0
    End If
  rs.MoveNext
  Next i
  rs.MoveFirst
  flags4 = 0
End If
For i = 0 To 39
  Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnumps
  If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
    label1(i).BackColor = &H80FF80
  Elseif rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then

```

```

label1(i).BackColor = &H80FFFF

Else: label1(i).BackColor = &H8080FF
End If
rs.MoveNext
Next i
rs.MoveFirst
End Sub

Private Sub Timer2_Timer() 'Use to send data to mocro
rs.MoveFirst
sendCommand (channel)
rs.MoveFirst
End Sub
Private Sub sendCommand(ByRef mchannel As Integer)
Dim i As Integer
rs.MoveFirst
Select Case mchannel
Case 1
    MSComm1.Output = CStr(channel)
    For i = 0 To 9
        Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
        If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
            label1(i).BackColor = &H80FF80
            MSComm1.Output = "0"
        ElseIf rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
            label1(i).BackColor = &H80FFFF
            MSComm1.Output = "1"
        Else:
            label1(i).BackColor = &H8080FF
            MSComm1.Output = "2"
        End If
        rs.MoveNext
    Next i
    MSComm1.Output = "E"
Case 2
    For i = 0 To 9
        rs.MoveNext
    Next i
    MSComm1.Output = CStr(channel)
    For i = 10 To 19
        Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
        If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
            label1(i).BackColor = &H80FF80
            MSComm1.Output = "0"
        ElseIf rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
            label1(i).BackColor = &H80FFFF
            MSComm1.Output = "1"
        Else:
            label1(i).BackColor = &H8080FF
            MSComm1.Output = "2"
        End If
        rs.MoveNext
    Next i
    MSComm1.Output = "E"
Case 3
    For i = 0 To 19
        rs.MoveNext
    Next i
    MSComm1.Output = CStr(channel)

```

```

For i = 20 To 29
    Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        label1(i).BackColor = &H80FF80
        MSComm1.Output = "0"
    ElseIf rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        label1(i).BackColor = &H80FFFF
        MSComm1.Output = "1"
    Else:
        label1(i).BackColor = &H8080FF
        MSComm1.Output = "2"
    End If
    rs.MoveNext
Next i
MSComm1.Output = "E"
Case 4
For i = 0 To 29
    rs.MoveNext
Next i
MSComm1.Output = CStr(channel)
For i = 30 To 39
    Vacnum.Caption = "Vacancy : " & vacnums
    If rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 0 Then
        label1(i).BackColor = &H80FF80
        MSComm1.Output = "0"
    ElseIf rs.Fields("status").Value = 0 And rs.Fields("flag").Value = 1 Then
        label1(i).BackColor = &H80FFFF
        MSComm1.Output = "1"
    Else:
        label1(i).BackColor = &H8080FF
        MSComm1.Output = "2"
    End If
    rs.MoveNext
Next i
MSComm1.Output = "E"
End Select

channel = channel + 1
If channel > 4 Then
    channel = 1
End If
rs.MoveFirst
End Sub

Private Sub Command1_Click()
On Error Resume Next
    Me.Timer2.Interval = Val(Me.Text1.Text)
End Sub

Private Sub Command2_Click()
    Me.Timer2.Enabled = Not (Me.Timer2.Enabled)
    If Me.Timer2.Enabled Then
        Me.Command2.Caption = "stop"
    Else
        Me.Command2.Caption = "start"
    End If
End Sub

```

โปรแกรมในส่วนของภาษา Assembly

ORG 0000H

; กำหนดตั้งค่าให้กับ Timer1 เพื่อใช้สร้าง Baud Rate ในการรับส่งข้อมูล

MOV IE,#00000000B

MOV TMOD,#00100000B

MOV TL1,#0FDH

MOV TH1,#-5

; กำหนดค่าให้กับ SCON Register โดยเลือกโหมด 1 และให้รับข้อมูล REN=1

MOV SCON,#01010010B

SETB TR1

;MOV P0,#00000000B ; เช็คค่าให้พอร์ตบน端 P0 เป็น 0 ทุกบิต

CLR P0

;MOV P1,#00000000B ; เช็คค่าให้พอร์ตบน端 P1 เป็น 0 ทุกบิต

CLR P1

;MOV P2,#00000000B

; เช็คค่าให้พอร์ตบน端 P2 เป็น 0 ทุกบิต ยกเว้น

; P2.7 เพื่อจ่ายไฟ LE(74ls373) G1(74ls138)

CLR P2

;ขั้นตอนการทำงานหลัก

INDEX: LCALL SUB_RXD ; ไปรับข้อมูลจาก Serial Port ที่ส่งมาจาก PC

LJMP PARK_FL ; เลือกชั้นที่ต้องการส่งค่าไปแสดงผล

FIRST: LJMP POS_ONE ; แสดงผลตำแหน่งที่ 1

;LCALL POS_TWO ; แสดงผลตำแหน่งที่ 2

;LCALL POS_THREE ; แสดงผลตำแหน่งที่ 3

```

;LCALL POS_FOUR      ; แสดงผลตำแหน่งที่ 4
;LCALL POS_FIVE      ; แสดงผลตำแหน่งที่ 5
;LCALL POS_SIX       ; แสดงผลตำแหน่งที่ 6
;LCALL POS_SEVEN     ; แสดงผลตำแหน่งที่ 7
;LCALL POS_EIGHT     ; แสดงผลตำแหน่งที่ 8
;LCALL POS_NINE      ; แสดงผลตำแหน่งที่ 9
;LCALL POS_TEN       ; แสดงผลตำแหน่งที่ 10
;LCALL END_CMD        ; รับตัวอักษร "E" และการจบชุดคำสั่ง
:LJMP INDEX

```

SUB_RXD: JNB RI,\$

```

CLR RI
MOV A,SBUF
;MOV A,#30H
RET

```

PARK_FL: CJNE A,#31H,FL_B

```

LJMP FL_A
RET

```

;-----กำหนดชั้นในการจ่ายไฟให้กับ led เพื่อทำการแสดงผล

;+++++Park Drive

;+ | A | B | C | D |

+

;+ P2.4 | 0 I 1 I 0 I 1 I

+

;+ P2.6 | 0 | 0 | 1 | 1 |

+

;+++++Park Drive

FL_A: MOV P2,#00001111B

MOV P0,#11111111B

```

MOV P1,#11111111B
;CLR P0
;CLR P1
;CLR P2
;SETB P2.7
LJMP FIRST

```

FL_B: CJNE A,#32H,FL_C

```

MOV P2,#00011111B
MOV P0,#11111111B
MOV P1,#11111111B
;CJNE A,#32H,FL_C
;CLR P0
;CLR P1
;CLR P2
;SETB P2.4
LJMP FIRST

```

FL_C: CJNE A,#33H,FL_D

```

MOV P2,#01001111B
MOV P0,#11111111B
MOV P1,#11111111B
;CJNE A,#33H,FL_D
;CLR P0
;CLR P1
;CLR P2
;SETB P2.6
LJMP FIRST

```

FL_D: MOV P2,#01011111B

```

MOV P0,#11111111B
MOV P1,#11111111B

```

```
;CLR P0  
;CLR P1  
;CLR P2  
;SETB P2.6  
;SETB P2.4  
LJMP FIRST
```

POS_ONE: LCALL SUB_RXD

LJMP LED1

RET

POS_TWO: LCALL SUB_RXD

LJMP LED2

RET

POS_THREE: LCALL SUB_RXD

LJMP LED3

RET

POS_FOUR: LCALL SUB_RXD

LJMP LED4

RET

POS_FIVE: LCALL SUB_RXD

LJMP LED5

RET

POS_SIX: LCALL SUB_RXD

LJMP LED6

RET

POS_SEVEN: LCALL SUB_RXD

LJMP LED7

RET

POS_EIGHT: LCALL SUB_RXD

LJMP LED8

RET

POS_NINE: LCALL SUB_RXD

```

        LJMP LED9
        RET
POS_TEN:    LCALL SUB_RXD
            LJMP LED10
            RET

;+++++LED DRIVE
;+      Green = 01  +-+ Yellow = 11  +-+ Red = 10
;+-----+
;-----LED1
LED1: LJMP LED1_G
      EXIT1: RET

LED1_G:    CJNE A,#30H,LED1_Y ;30H = 0 green
            SETB P0.0
            CLR P0.1
            CPL P0.0
            CPL P0.1
            LJMP POS_TWO

LED1_Y:    CJNE A,#31H,LED1_R ;31H = 1 yellow  if not equal 1(Yellow) jump
to LED1_R
            SETB P0.0
            SETB P0.1
            CPL P0.0
            CPL P0.1
            LJMP POS_TWO

LED1_R:    ;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red
            CLR P0.0
            SETB P0.1

```

```

CPL P0.0
CPL P0.1
LJMP POS_TWO
;-----LED2
LED2:    LJMP LED2_G
EXIT2: RET

LED2_G:   CJNE A,#30H,LED2_Y ;30H = 0 green
          SETB P0.2
          CLR P0.3
          CPL P0.2
          CPL P0.3
          LJMP POS_THREE

LED2_Y:   CJNE A,#31H,LED2_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump
          to LED2_R
          SETB P0.2
          SETB P0.3
          CPL P0.2
          CPL P0.3
          LJMP POS_THREE

LED2_R:   ;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red
          CLR P0.2
          SETB P0.3
          CPL P0.2
          CPL P0.3
          LJMP POS_THREE
;-----LED3
LED3:    LJMP LED3_G
EXIT3: RET

```

LED3_G:	CJNE A,#30H,LED3_Y ;30H = 0 green SETB P0.4 CLR P0.5 CPL P0.4 CPL P0.5 LJMP POS_FOUR
LED3_Y:	CJNE A,#31H,LED3_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump to LED5_R SETB P0.4 SETB P0.5 CPL P0.4 CPL P0.5 LJMP POS_FOUR
LED3_R:	;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red CLR P0.4 SETB P0.5 CPL P0.4 CPL P0.5 LJMP POS_FOUR
;	-----LED4
LED4:	LJMP LED4_G
EXIT4:	RET
LED4_G:	CJNE A,#30H,LED4_Y ;30H = 0 green SETB P0.6 CLR P0.7 CPL P0.6 CPL P0.7 LJMP POS_FIVE

LED4_Y:	CJNE A,#31H,LED4_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump to LED5_R
	SETB P0.6
	SETB P0.7
	CPL P0.6
	CPL P0.7
	LJMP POS_FIVE
LED4_R:	;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red
	CLR P0.6
	SETB P0.7
	CPL P0.6
	CPL P0.7
	LJMP POS_FIVE
;	-----LED5
LED5:	LJMP LED5_G
EXIT5:	RET
LED5_G:	CJNE A,#30H,LED5_Y ;30H = 0 green
	SETB P1.0
	CLR P1.1
	CPL P1.0
	CPL P1.1
	LJMP POS_SIX
LED5_Y:	CJNE A,#31H,LED5_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump to LED5_R
	SETB P1.0
	SETB P1.1
	CPL P1.0
	CPL P1.1
	LJMP POS_SIX

```

LED5_R:      ;CJNE A,#32H,A1_N    ;32H = 2 red
             CLR P1.0
             SETB P1.1
             CPL P1.0
             CPL P1.1
             LJMP POS_SIX

;-----LED6

LED6:        LJMP LED6_G

EXIT6: RET

LED6_G:      CJNE A,#30H,LED6_Y ;30H = 0 green
             SETB P1.2
             CLR P1.3
             CPL P1.2
             CPL P1.3
             LJMP POS_SEVEN

LED6_Y:      CJNE A,#31H,LED6_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump
to LED6_R
             SETB P1.2
             SETB P1.3
             CPL P1.2
             CPL P1.3
             ;LJMP DELAY
             LJMP POS_SEVEN

LED6_R:      ;CJNE A,#32H,A1_N    ;32H = 2 red
             CLR P1.2
             SETB P1.3
             CPL P1.2
             CPL P1.3

```

LJMP POS_SEVEN		
;	-----LED7	
LED7:	LJMP LED7_G	
	EXIT7: RET	
	LED7_G: CJNE A,#30H,LED7_Y ;30H = 0 green	
	SETB P1.4	
	CLR P1.5	
	CPL P1.4	
	CPL P1.5	
	LJMP POS_EIGHT	
	LED7_Y: CJNE A,#31H,LED7_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump to LED7_R	
	SETB P1.4	
	SETB P1.5	
	CPL P1.4	
	CPL P1.5	
	LJMP POS_EIGHT	
	LED7_R: ;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red	
	CLR P1.4	
	SETB P1.5	
	CPL P1.4	
	CPL P1.5	
	LJMP POS_EIGHT	
	;	-----LED8
LED8:	LJMP LED8_G	
	EXIT8: RET	
	LED8_G: CJNE A,#30H,LED8_Y ;30H = 0 green	
	SETB P1.6	

```

CLR P1.7
CPL P1.6
CPL P1.7
LJMP POS_NINE

```

LED8_Y: CJNE A,#31H,LED8_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump
to LED8_R

```

SETB P1.6
SETB P1.7
CPL P1.6
CPL P1.7
LJMP POS_NINE

```

LED8_R: ;CJNE A,#32H,A1_N ;32H = 2 red

```

CLR P1.6
SETB P1.7
CPL P1.6
CPL P1.7
LJMP POS_NINE

```

;-----LED9

LED9: LJMP LED9_G

EXIT9: RET

LED9_G: CJNE A,#30H,LED9_Y ;30H = 0 green

```

SETB P2.0
CLR P2.1
CPL P2.0
CPL P2.1
LJMP POS_TEN

```

LED9_Y: CJNE A,#31H,LED9_R ;31H = 1 yellow if not equal 1(Yellow) jump
to LED9_R

```

        SETB P2.0
        SETB P2.1
        CPL P2.0
        CPL P2.1
        LJMP POS_TEN

LED9_R:    ;CJNE A,#32H,A1_N    ;32H = 2 red
            CLR P2.0
            SETB P2.1
            CPL P2.0
            CPL P2.1
            LJMP POS_TEN
;----- LED10
LED10:    LJMP LED10_G
EXIT10:   RET

LED10_G:   CJNE A,#30H,LED10_Y    ;30H = 0 green
            SETB P2.2
            CLR P2.3
            CPL P2.2
            CPL P2.3
            LJMP END_CMD

LED10_Y:   CJNE A,#31H,LED10_R;31H = 1 yellow  if not equal 1(Yellow) jump
to LED10_R
            SETB P2.2
            SETB P2.3
            CPL P2.2
            CPL P2.3
            LJMP END_CMD

LED10_R:   ;CJNE A,#32H,A1_N    ;32H = 2 red

```

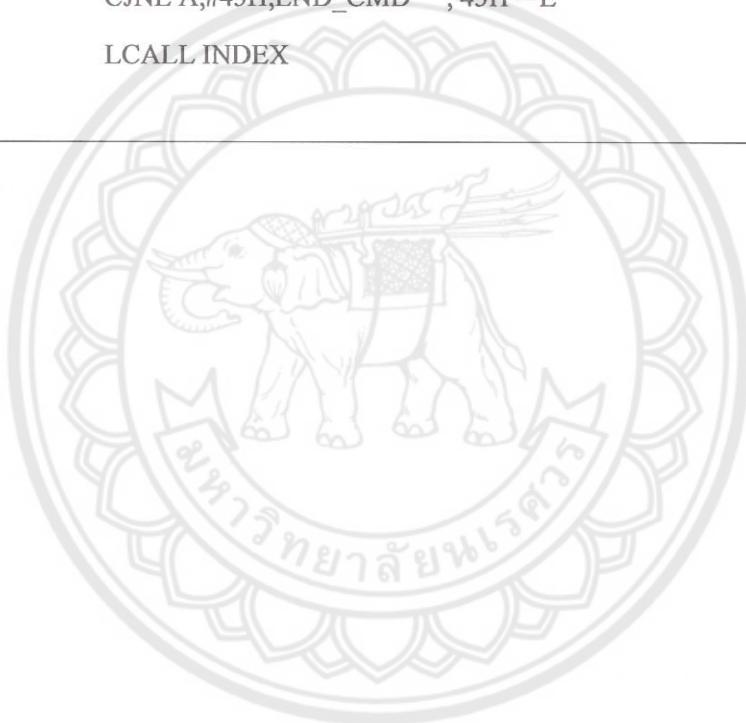
```
CLR P2.2  
SETB P2.3  
CPL P2.2  
CPL P2.3  
LJMP END_CMD
```

;-----End of command

END_CMD: LCALL SUB_RXD ;รับค่าจากว่าจะได้
ตัว "E" ซึ่งแสดงการจบชุดคำสั่ง

```
CJNE A,#45H,END_CMD ; 45H = E  
LCALL INDEX
```

END

ประวัติผู้เขียนโครงการ

- ชื่อ** นายนิติกานต์ จันทร์อินทร์
ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ 2 ถ.พระยาวิทูรย์ ต.อุทัยใหม่ อ.เมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี 61000
ประวัติการศึกษา
- ระดับมัธยมต้น โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
 - ระดับมัธยมปลาย โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
- ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: oxyneo@msn.com

- ชื่อ** นายวสกร ภักดีสาร
ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ 332/1 หมู่ 6 ต.หล่มเก่า อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์ 67120
ประวัติการศึกษา
- ระดับมัธยมต้น โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
 - ระดับมัธยมปลาย โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
- ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: somanov@hotmail.com

- ชื่อ** นายอภิชาติ เงินอินต์
ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ 216 หมู่ 2 ต.บ้านโโคก อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ 67000
ประวัติการศึกษา
- ระดับมัธยมต้น โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
 - ระดับมัธยมปลาย โรงเรียนกาญจนากิจวิทยาลัย เพชรบูรณ์
- ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: orizadebea@msn.com